

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

ZMIANA STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY DREZDENKO

FRAGMENT OBRĘBU GEODEZYJNEGO TRZEBICZ

**Jednostka projektowa opracowująca
projekt mpzp:**

URBANIKA AGATA MARCINIAK
ul. Matejki 12a
62-040 Puszczykowo

**Jednostka projektowa opracowująca
prognozę oddziaływania na środowisko:**

ZAKŁAD USŁUG ŚRODOWISKOWYCH
ul. Różana 1
66-415 Kłodawa

Opracowanie pod kierunkiem:

Bartosz Kołodziejczak

Drezdenko, 2017r.

SPIS TREŚCI:

1. Wprowadzenie.	3
1.1. Podstawy formalne opracowania.	3
1.2. Podstawy prawne opracowania.	3
1.3. Cel i zawartość opracowania.	5
1.4. Powiązania z innymi dokumentami.	8
2. Materiały wejściowe.	8
3. Charakterystyka terenu.	9
3.1. Ogólna charakterystyka środowiska.	9
3.2. Stan istniejący środowiska w obszarze planistycznym.	11
3.3. Potencjalne zmiany przy braku realizacji dokumentu planistycznego.	14
3.4. Stan istniejący środowiska w obszarze znaczącego oddziaływania.	15
4. Charakterystyka ustaleń zmiany Studium.	16
4.1. Materiały planistyczne – graficzne.	16
4.2. Ustalenia istotne z punktu widzenia ochrony środowiska.	17
5. Istotne problemy ochrony środowiska.	20
5.1. Istniejące elementy i obszary chronione.	21
5.2. Cele ochrony środowiska.	26
6. Prognoza oddziaływania na środowisko.	27
6.1. Metodyka prognozy.	27
6.2. Przewidywane znaczące oddziaływanie na środowisko.	29
6.2.1. Oddziaływanie na obszary Natura 2000.	29
6.2.2. Oddziaływanie na środowisko.	44
6.2.2.1. Wpływ na florę i faunę.	45
6.2.2.2. Wpływ na ekosystemy i krajobraz.	45
6.2.2.3. Oddziaływanie na ludzi.	46
6.2.2.4. Oddziaływanie na obszary chronione.	46
6.2.2.5. Oddziaływanie na zabytki i inne dobra kultury.	47
6.2.2.6. Oddziaływanie na środowisko wodne.	48
6.3. Rozwiązania zapobiegawcze i ograniczające negatywne skutki.	48
6.4. Rozwiązania alternatywne w obszarach Natura 2000.	48
6.5. Propozycje analizy skutków realizacji postanowień studium.	49
6.6. Informacja o możliwym transgranicznym oddziaływaniu.	50
7. Streszczenie w języku niespecjalistycznym.	50
8. Oświadczenie	53

1. Wprowadzenie.

1.1. Podstawy formalne opracowania.

Niniejsza prognoza oddziaływania na środowisko dotyczy projektu zmiany Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Drezdenko w obrębie geodezyjnym Trzebicz. Lokalizację terenów na tle uwarunkowań zawiera załącznik graficzny do zmiany Studium nr 2a „Uwarunkowania zagospodarowania przestrzennego”, natomiast lokalizację terenów na tle kierunków zawiera załącznik graficzny do zmiany Studium nr 2b „Kierunki zagospodarowania przestrzennego”. Zmiany w tekście jednolitym Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Drezdenko są wyróżnione kolorową, niebieską czcionką Arial 11 pkt. – *kursywa*.

Zakres przestrzenny obszaru planistycznego objętego zmianą Studium jest zgodny z załącznikiem graficznym do Uchwały Nr XLI/357/2017 Rady Miejskiej w Drezdenku z dnia 30 marca 2017r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Drezdenko.

Organem opracowującym przedmiotową zmianę Studium jest Burmistrz Drezdenka. Urząd Miejski znajduje się w Drezdenku (kod pocztowy: 66 – 530) przy ulicy Warszawskiej 1.

1.2. Podstawy prawne opracowania.

Podstawy prawne niniejszego opracowania zawarte są w licznych i różnych dokumentach prawnych.

Ustawy:

- Ustawa z dnia 3 lutego 1995r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (tekst jednolity Dz. U. 2013r., poz. 1205);
- Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001r. Prawo ochrony środowiska (tekst jednolity Dz. U. 2016r., poz. 672 ze zmianami);
- Ustawa z dnia 18 lipca 2001r. Prawo wodne (tekst jednolity Dz. U. 2015r., poz. 469 ze zmianami);
- Ustawa z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (tekst jednolity Dz. U. z 2016r., poz. 778 ze zmianami);
- Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody (tekst jednolity Dz. U. 2016r., poz. 2134 ze zmianami);
- Ustawa z dnia 13 kwietnia 2007r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie (Dz. U. 2014r., poz. 1789 ze zmianami);
- Ustawa z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jednolity Dz. U. 2016r., poz. 353 ze zmianami);
- Ustawa z dnia 14 grudnia 2012r. o odpadach (tekst jednolity Dz. U. 2016r., poz. 1977 ze zmianami).

Rozporządzenia:

- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 30 października 2003r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku oraz

sposobów sprawdzania dotrzymania tych poziomów (Dz. U. 2003r., Nr 192, poz. 1883);

- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 12 maja 2005r. w sprawie sporządzania planu ochrony dla parku narodowego, rezerwatu przyrody i parku krajobrazowego, dokonywania zmian w tym planie oraz ochrony zasobów, tworów i składników przyrody (Dz. U. 2005r., poz. 794);
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (tekst jednolity Dz.U. 2014r., poz. 112);
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 26 stycznia 2010r. w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. z 2010r., Nr 16, poz. 87);
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 17 lutego 2010r. w sprawie sporządzania projektu planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 (Dz. U. 2010r., poz. 186 ze zmianami);
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 30 marca 2010r. w sprawie sporządzania projektu planu ochrony dla obszaru Natura 2000 (Dz. U. 2010r., poz. 401 ze zmianami);
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 13 kwietnia 2010r. w sprawie siedlisk przyrodniczych oraz gatunków będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty, a także kryteriów wyboru obszarów kwalifikujących się do uznania lub wyznaczenia jako obszary Natura 2000 (Dz. U. 2014r., poz. 1713);
- Rozporządzenie Rady Ministrów 9 listopada 2010r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. 2016r., poz. 71);
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 12 stycznia 2011r. w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków (Dz. U. 2011r., poz. 133 ze zmianami);
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 3 sierpnia 2011r. w sprawie gatunków zwierząt niebezpiecznych dla życia i zdrowia ludzi (Dz. U. 2011r., poz. 1037);
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 września 2011r. w sprawie listy roślin i zwierząt gatunków obcych, które w przypadku uwolnienia do środowiska przyrodniczego mogą zagrozić gatunkom rodzimym lub siedliskom przyrodniczym (Dz. U. 2011r., poz. 1260);
- Rozporządzenie ministra Środowiska z dnia 17 kwietnia 2012r. w sprawie szczegółowego zakresu informacji o prowadzonych ocenach oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz strategicznych ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. 2012r., poz. 529);
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012r. w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. 2012r., poz. 1031);
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 6 października 2014r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. 2014r., poz. 1348)
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2016r. w sprawie ochrony gatunkowej grzybów (Dz. U. 2016r., poz. 1408);
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin (Dz. U. 2014r., poz. 1409);
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 18 listopada 2014r. w sprawie warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu ścieków do wód lub do ziemi oraz w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego (Dz. U. 2014r., poz.1800);

- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 grudnia 2014r. w sprawie katalogu odpadów (Dz. U. 2014r., poz. 1923);
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 1 września 2016r. w sprawie kryteriów oceny wystąpienia szkody w środowisku (Dz. U. 2016r., poz. 1399);
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. 2016r., poz. 2183).

Dyrektywy:

- Dyrektywa Rady nr 79/409/EWG z dnia 2 kwietnia 1979r., w sprawie ochrony dzikiego ptactwa (Dz. U. UE. L. 1979 Nr 103, poz. 1);
- Dyrektywa Rady nr 85/337 EEC z dnia 27 czerwca 1985r., w sprawie oceny skutków niektórych publicznych i prywatnych przedsięwzięć dla środowiska (Dz. U. UE. L. 1985 Nr 175, poz. 40 ze zmianami);
- Dyrektywa Rady nr 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz. U. UE. L. 1992 Nr 206, poz. 7).

Konwencje:

- Konwencja o ochronie wędrownych gatunków dzikich zwierząt sporządzona w Bonn dnia 23 czerwca 1979r. (Konwencja Bońska) (Dz. U. 2003r. Nr 2, poz. 7);
- Konwencja o ochronie dzikiej fauny i flory europejskiej oraz ich siedlisk naturalnych sporządzona w Bernie dnia 19 września 1979r. (Konwencja Berneńska) (Dz. U. 1996r. Nr 58, poz. 263).

Uchwały Sejmiku Województwa Lubuskiego:

- Zarządzenie Regionalnego Dyrektora ochrony Środowiska w Gorzowie Wlkp. z dnia 14 stycznia 2014r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Dolina Dolnej Noteci PLH080002 (Dz. Urz. Województwa Lubuskiego z dnia 21 stycznia 2014r., poz. 188).

Uchwała Rady Miejskiej w Drezdenku:

- Uchwała Rady Miejskiej w Drezdenku Nr XLI/357/2017 z dnia 30 marca 2017r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Drezdenko.

1.3. Cel i zawartość opracowania.

Zgodnie z ustawą z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tj. Dz. U. z 2016r., poz. 353 ze zmianami) prognoza oddziaływania na środowisko do przedmiotowej zmiany Studium zagospodarowania przestrzennego gminy Drezdenko jest elementem procedury strategicznej oceny oddziaływania na środowisko wykonywanej dla tego właśnie dokumentu planistycznego. Wynika to z art. 46, punkt 1 w/w ustawy. Ponadto organ opracowujący projekt dokumentu, który jest przedmiotem postępowania w sprawie strategicznej oceny oddziaływania na środowisko ma obowiązek uzgodnienia zakresu i stopnia szczegółowości informacji wymaganych w prognozie oddziaływania na środowisko z właściwym Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska oraz właściwym Państwowym Powiatowym Inspektorem Sanitarnym (art. 53 oraz art. 57 punkt 2 i art. 58, punkt 3). Obowiązek ten został dopełniony.

Głównym celem opracowania prognozy oddziaływania na środowisko jest jej dołączenie, do projektu przedmiotowej zmiany Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, jako dokumentu identyfikującego prognozowane oddziaływanie na środowisko, podczas poddania projektu zmiany Studium opiniowaniu przez właściwe organy (art. 54, ustęp 1) oraz podczas wyłożenia do publicznego wglądu w celu umożliwienia zapoznania się społeczeństwa z dokumentem planistycznym oraz wniesienia ewentualnych uwag i wniosków (art. 54, ustęp 2).

Zgodnie z art. 51 ustęp 2 cytowanej wyżej ustawy, prognoza oddziaływania na środowisko zawiera informacje o zawartości, głównych celach przedmiotowej zmiany Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego oraz jej powiązaniach z innymi dokumentami (punkt 1 a). Prognoza informuje również o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy (punkt 1 b), zawiera również propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanej zmiany Studium oraz częstotliwości jej przeprowadzenia (punkt 1 c). Prognoza informuje także o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko (punkt 1 d). Jako element końcowy, prognoza zawiera streszczenie sporządzone w języku niespecjalistycznym (punkt 1 e).

Zapisy w art. 51 ustęp 2, punkt 2 ustawy wymagają, aby prognoza określała, analizowała i oceniała:

- a) istniejący stan środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu,
- b) stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem,
- c) istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody,
- d) cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu, oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu,
- e) przewidywane znaczące oddziaływania, w tym oddziaływania bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe i długoterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne, na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru, a także na środowisko, w szczególności na: różnorodność biologiczną, ludzi, zwierzęta, rośliny, wodę, powietrze, powierzchnię ziemi, krajobraz, klimat, zasoby naturalne, zabytki, dobra materialne – z uwzględnieniem zależności między tymi elementami środowiska i między oddziaływaniami na te elementy.

Cytowana ustawa wymaga, aby prognoza przedstawiała:

- a) rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru (art. 51 ustęp 2, punkt 3a),
- b) biorąc pod uwagę cele i geograficzny zasięg dokumentu oraz cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru – rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie wraz z uzasadnieniem ich wyboru oraz opis metod dokonania oceny prowadzącej

do tego wyboru albo wyjaśnienie braku rozwiązań alternatywnych, w tym wskazanie napotkanych trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy (art. 51 ustęp 2, punkt 3b).

Art. 52 ustęp 1 wskazuje na to, aby informacje zawarte w prognozie oddziaływania na środowisko powinny być opracowane stosownie do stanu współczesnej wiedzy i metod oceny oraz dostosowane do zawartości i stopnia szczegółowości projektowanego dokumentu oraz etapu przyjęcia tego dokumentu w procesie opracowywania projektów dokumentów powiązanych z tym dokumentem.

Zgodnie z art. 52 ustęp 2 w prognozie oddziaływania na środowisko uwzględnia się informacje zawarte w prognozach oddziaływania na środowisko sporządzonych dla innych, przyjętych już dokumentów powiązanych z projektem dokumentu będącego przedmiotem postępowania.

Zawartość projektowanego dokumentu.

Przedmiotowa zmiana Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Drezdenko w obrębie geodezyjnym Trzebicz, będąca przedmiotem niniejszej prognozy oddziaływania na środowisko, poza tzw. formalno – prawną dokumentacją planistyczną, składa się z dwóch zasadniczych części:

- jednolitego tekstu zmiany Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Drezdenko (zmiany w tekście jednolitym są wyróżnione kolorową, niebieską czcionką Arial 11pkt. – *kursywa*), oraz
- dwóch rysunków zmiany Studium w postaci:

- załącznika graficznego nr 2a pn. „Uwarunkowania zagospodarowania przestrzennego”. Skala 1: 25.000,
- załącznika graficznego nr 2b pn. „Kierunki zagospodarowania przestrzennego”. Skala 1: 25.000.

Tekst jednolity przedmiotowej zmiany Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Drezdenko składa się z ośmiu następujących głównych działów:

- I. Wprowadzenie.
- II. Uwarunkowania zagospodarowania przestrzennego.
- III. Kierunki zagospodarowania przestrzennego.
- IV. Wpływ uwarunkowań na ustalenie kierunków i zasad zagospodarowania przestrzennego gminy.
- V. Polityka funkcjonalno – przestrzenna.
- VI. Interpretacja zapisów ustaleń studium.
- VII. Uzasadnienie przyjętych rozwiązań i synteza ustaleń projektu studium.
- VIII. Objasnienie zmian w nowym opracowaniu w stosunku do poprzedniej edycji studium.

Cel projektowanego dokumentu:

Zgodnie z art. 9, ust.1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, w celu określenia polityki przestrzennej gminy, w tym lokalnych zasad zagospodarowania przestrzennego, rada gminy podejmuje uchwałę o przystąpieniu do sporządzania studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy. Art. 3a cytowanej ustawy mówi, że zmiana studium dla części obszaru gminy wymaga dokonania, zarówno w części

tekstowej, jak i graficznej studium, zmian w odniesieniu do wszystkich treści, które w wyniku wprowadzonej zmiany przestają być aktualne, w szczególności zmian w zakresie określonym w art. 10, ust. 1.

Zgodnie z uzasadnieniem do Uchwały Rady Miejskiej w Drezdenku Nr XLI/357/2017 z dnia 30 marca 2017r. w sprawie przystąpienia do opracowania zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Drezdenko, w związku z potrzebą rozwoju terenów przemysłowych związanych z działalnością lokalnych inwestorów w miejscowości Trzebicz, konieczne jest wyznaczenie w studium tych terenów. Zmiana ta podyktowana jest koniecznością późniejszego opracowania planu miejscowego, dla którego niniejsza zmiana studium będzie wiążąca i wobec której plan miejscowy będzie musiał wykazać się zgodnością.

1.4. Powiązania z innymi dokumentami.

Poprzez uwzględnienie zapisów innych dokumentów, analizowana zmiana Studium jest zgodna m. in. z ustaleniami Strategii Rozwoju Województwa Lubuskiego oraz z Planem Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Lubuskiego. Oba te dokumenty zostały przyjęte i zatwierdzone Uchwałą Sejmiku Województwa Lubuskiego. Ponadto, bardzo ważne przesłanki dotyczące gospodarki przestrzennej płyną również z Programu Ochrony Środowiska dla Województwa Lubuskiego oraz Planu Gospodarki Odpadami dla Województwa Lubuskiego, jak również ze Studium rozwoju systemów energetycznych w województwie lubuskim do roku 2025.

Wcześniej, w trakcie procesu uzgadniania przedmiotowej zmiany Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego uzyskano decyzje o zgodności projektu tego dokumentu z zadaniami rządowymi realizowanymi na szczeblu kraju i województwa (uzgodnienie z Wojewodą Lubuskim z siedzibą w Gorzowie Wlkp.) oraz z zadaniami samorządowymi na szczeblu wojewódzkim (uzgodnienie z Marszałkiem Województwa Lubuskiego z siedzibą w Zielonej Górze), oraz na szczeblu powiatowym (uzgodnienie ze Starostą Powiatu Strzelecko Drezdeneckiego).

2. Materiały wejściowe.

Punktem wyjścia do sporządzenia Prognozy wpływu na środowisko był projekt zmiany Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Drezdenko składający się z:

- części tekstowej (jednolity tekst Studium obejmujący obecne i wszystkie dotychczasowe zmiany Studium),
- części graficznej (dwa załączniki graficzne w skali 1: 25.000 – do celów opiniowania i uzgodnień rysunki w wersji kolorowej w formacie jpg): nr 2a „Uwarunkowania zagospodarowania przestrzennego” i nr 2b „Kierunki zagospodarowania przestrzennego”.

Poza tym, do głównych materiałów mających istotne znaczenie dla niniejszej prognozy należy „Opracowanie ekofizjograficzne podstawowe” sporządzone na potrzeby opracowania Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Drezdenko.

Przy opracowaniu Prognozy wykorzystano również inne podstawowe materiały merytoryczne oraz specjalistyczne, a w szczególności:

- Atlas Hydrograficzny w skali 1:200 000,
- branżowe materiały archiwalne BPP Sp. z o.o. z siedzibą w Gorzowie Wlkp.,
- Ekofizjografia do zmiany Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Drezdenko – obręb geodezyjny Trzebiczyń,
- Fizjografia ogólna Gminy Drezdenko,
- Geografia regionalna Polski. Jerzy Kondracki PWN, Warszawa 2001r.
- mapy geologiczne i hydrologiczne w różnych skalach,
- mapy glebowo – rolnicze w skali 1:5 000,
- materiały archiwalne autorów opracowania,
- materiały z wizji terenowej oraz inwentaryzacji szczegółowej,
- Plan zagospodarowania przestrzennego Województwa Lubuskiego,
- Program ochrony środowiska i gospodarki odpadami Województwa Lubuskiego,
- Stan środowiska w Województwie Lubuskim w 2013 – 2015, WIOŚ Zielona Góra – Gorzów Wlkp., 2016r.
- Strategia Rozwoju Województwa Lubuskiego,
- wnioski do zmiany Studium, które wpłynęły do Urzędu Miejskiego w Drezdenku po ukazaniu się w prasie komunikatu o przystąpieniu do opracowania tego dokumentu.

3. Charakterystyka terenu.

Aby scharakteryzować strukturę systemu przyrodniczego obszaru objętego projektem zmiany Studium oraz jego regionalne zróżnicowanie i płynące z tego wnioski, co do różnych aspektów jego funkcjonowania, należy w pierwszym rzędzie chociażby pokrótce zapoznać się z jego położeniem w układzie zasadniczych struktur przyrodniczych oraz w układzie zróżnicowanych regionalnie ważniejszych komponentów środowiska.

Rozpoznanie i charakterystykę stanu oraz funkcjonowania środowiska wykonano na dwóch zróżnicowanych poziomach szczegółowości: na poziomie ogólnym (w skali powiatu i regionu) oraz na poziomie szczegółowym, bezpośrednio związanym z obszarem będącym przedmiotem zmiany Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego (w skali fragmentu obrębu geodezyjnego Trzebiczyń, oraz jego bliższego i dalszego otoczenia).

3.1. Ogólna charakterystyka środowiska.

Gmina Drezdenko położona jest w północno-wschodniej części województwa lubuskiego, w powiecie strzelecko – drezdeneckim. Od strony wschodniej granica gminy jest jednocześnie granicą województwa. Gmina Drezdenko od północy graniczy z gminą Dobiegniew, od zachodu z gminą Stare Kurowo i Zwierzyn, od południa z gminą Skwierzyna należąc ą do powiatu międzyrzeckiego.

Powierzchnia gminy Drezdenko wynosi 399,9 km². Obszar gminy podzielony jest na 27 sołectw: Bagniewo, Czartowo, Drawiny, Goszczanowiec, Goszczanowo, Goszczanówko, Gościm, Górzyska, Grotów, Karwin, Kijów, Klesno, Kosin, Lipno, Lubiatów, Lubiewo, Marzenin, Modropole, Niegosław, Osów, Przeborowo, Rąpin,

Stare Bielice, Trzebiczy, Trzebiczy Nowy, Zagórze, Zielątkowo, składających się z 33 miejscowości.

Teren gminy został ukształtowany w okresie czwartorzędowym pod wpływem lodowca ze zlodowacenia bałtyckiego. W rejonie Noteci do głębokości 20÷30 m występują utwory rzeczne tarasów akumulacyjnych holocenu i utwory piaszczysto – żwirowe osadzone przez topniejący lądolód w okresie plejstocenu. Pod wymienionymi utworami występują utwory morenowe – gliny piaszczyste z przewarstwieniami piaszczystymi.

Urozmaicona rzeźba terenu, pas wzgórz moreny czołowej na linii Zwierzyn – Stare Kurowo – Drezdenko, dzieli region na dwie części: północną wysoczyznę – część Wysoczyzny Pomorskiej oraz obszar południowy – płaski, stanowiący fragment pradoliny Warciańsko – Noteckiej. Krajobraz gminy jest bardzo urozmaicony i charakteryzuje się bardzo bogatą różnorodnością biologiczną. Niemalże przez sam środek gminy przepływa największa rzeka tego regionu Noteć.

W rejonie gminy występują złoża surowców mineralnych w postaci piasków i pospółek piaszczysto – żwirowych. Część złóż jest udokumentowana i częściowo eksploatowana. Zgodnie z danymi Państwowego Instytutu Geologicznego obecnie na terenie Gminy Drezdenko zlokalizowane są cztery obszary górnicze o aktualnym statusie. Na terenie gminy eksploatowane jest jedno złożo Grotów, w którym główną kopaliną jest ropa naftowa, a kopaliną towarzyszącą jest gaz ziemny. Powierzchnia złoża wynosi 1.564 ha. Dalsze prace związane z poszukiwaniem, badaniem i eksploatacją złóż kruszyw naturalnych oraz innych zasobów złóż, w ramach których wykonywane są wiercenia, pomiary geodezyjne, prace laboratoryjne oraz dokumentacje geologiczne złóż, regulowane są poprzez koncesje w zakresie poszukiwania i rozpoznania złoża, eksploatacji złoża lub jego rekultywacji.

Klimat gminy Drezdenko posiada cechy charakterystyczne dla klimatu zachodniej Polski. Jest to klimat przejściowy, kształtowany przez oceaniczne masy powietrza od zachodu i kontynentalne masy powietrza od wschodu. W mniejszym stopniu na omawiany obszar oddziałuje klimat arktyczny (od północy) i zwrotnikowy (od południa). Położenie geograficzne gminy Drezdenko, ukształtowanie terenu oraz wysokość powodują, że gmina, leżąca na granicy śląsko – wielkopolskiego oraz pomorskiego regionu klimatycznego, charakteryzuje się klimatem przejściowym o cechach oceanicznych. Na terenie gminy Drezdenko średnia temperatura roczna wynosi +4.5°C, przy rocznej amplitudzie temperatur wynoszącej 9÷10°C. W okresie od maja do września średnia temperatura powietrza wynosi od 19 do 23°C. Suma opadów rocznych zawiera się w granicach 500÷650 mm. Pokrywa śnieżna na terenie gminy Drezdenko zalega wyjątkowo krótko, bo zaledwie 30÷40 dni w roku, przy czym ma charakter nietrwały. Spowodowane jest to oddziaływaniem mas powietrza oceanicznego. Długość okresu wegetacyjnego, wyrażona liczbą dni z ustaloną średnią temperaturą większą bądź równą 5°C, waha się od 215 do 225 dni i należy do najwyższych w Polsce.

Obszar gminy położony jest w dorzeczu Noteci, a system wód powierzchniowych tworzą tu oprócz koryt głównych rzek liczne drobniejsze dopływy, starorzeczka, jeziora, oczka wodne i tereny podmokłe. Przez środek gminy przepływa największa rzeka tego regionu – Noteć. Główne dopływy rzeki Noteci to: Drawa, Miałka, kanał Pulsa. Rzeka Noteć jest jedną z największych pod względem długości rzek w Polsce. Długość całkowita Noteci wynosi 388.4 km, a powierzchnia zlewni 17 330.5 km². Rzeka przepływa przez trzy województwa kujawsko – pomorskie, wielkopolskie i lubuskie. Systemami kanałów jest połączona z Wisłą, Brdą i Wartą, a tym samym z Odrą. Noteć jest fragmentem transnarodowej drogi wodnej E70 Berlin

– Kaliningrad. Przepływy charakterystyczne w Noteci są określone według profilu wodowskazowego w miejscowości Nowe Drezdenko (188.5 km). Powierzchnia dorzecza w tym profilu wynosi 15.970 km². Poziom najwyższej wielkiej wody 519 cm zaobserwowano 25 lutego 1971 roku, a poziom najniższy 76 cm zaobserwowano 1 lipca 1934 roku. Przepływy charakterystyczne rzeki dla przekroju w Nowym Drezdenku wynoszą: średnia woda roczna $Q_{\text{śrw}} = 86.6 \text{ m}^3/\text{s}$, średnia wielka woda roczna $Q_{\text{śrw}} = 140.0 \text{ m}^3/\text{s}$, woda wielka roczna $Q_{\text{ww}} = 292.0 \text{ m}^3/\text{s}$. Drugą co do wielkości rzeką przepływającą przez teren gminy jest rzeka Drawa, będąca prawym dopływem Noteci. Drawa wypływa z jeziora Krzywego około 7 km na południowy wschód od Połczyna Zdroju i przepływa przez Drawieński Park Narodowy.

Obszar gminy Drezdenko pokrywają w głównej mierze gleby bielcowe, wytworzone z różnego rodzaju piasków, glin i iłów. Mimo ich dużego zróżnicowania można przyjąć, iż na terenie ciągów moren czołowych przeważają piaski gliniaste, gliny i ily, a na płaskich obszarach moreny dennej i pól sandrowych – piaski luźne. Są to gleby mało urodzajne (zwłaszcza powstałe z piasków luźnych), w znacznej mierze zajęte przez lasy. Niewielki procent powierzchni zajmują urodzajne gleby typu brunatnego wykształcone przede wszystkim pod lasami. Mady oraz gleby bagienne i zabagnione dominują w dolinie Noteci. Pod względem walorów produkcyjnych przeważają gleby o średniej (klasa IV) i małej wartości (klasy V do VIz) Klasa III obejmuje tylko do kilku procent powierzchni użytkowanej rolniczo, natomiast relatywnie bardzo duży jest udział gleb najmniej urodzajnych (V -VIz klasy) sięgający do 52% i więcej przestrzeni rolniczej. Te najsłabsze gleby, głównie wytworzone z piasków luźnych, albo słabo gliniastych, odznaczają się dużą przepuszczalnością, kwaśnym odczynem, małą zawartością próchnicy i słabo rozwiniętym kompleksem sorpcyjnym. Mady rzeczne wykorzystywane są najczęściej jako użytk zielony, W areale gruntów ornych największy udział ma kompleks żytni dobry, a następnie żytni bardzo dobry oraz żytni słaby. W areale trwałych użytków zielonych prawie równy udział mają użytki zielone średnie, słabe i bardzo słabe; użytki zielone bardzo dobre i dobre prawie nie występują.

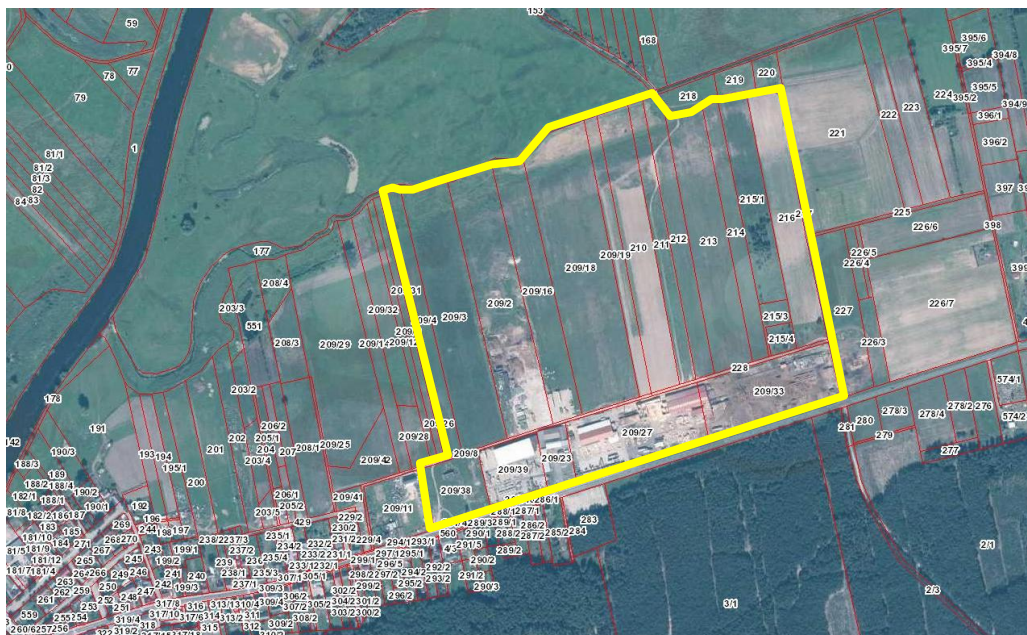
Od południa w skład analizowanego terenu gminy wchodzi lasy Puszczy Noteckiej. Jest to zalesiony obszar największego w Polsce kompleksu wydm śródlądowych, położony w dorzeczu warciańsko – noteckim. Ponad 90% powierzchni Puszczy Noteckiej to siedliska wybitnie borowe z przewagą borów chrobotkowych. Gatunkiem lasotwórczym jest tu sosna. Zbiorowiska lasów liściastych są tu rzadko spotykane – wykształcają się lokalnie w obniżeniach terenowych, na obrzeżach niektórych jezior itp. Są to zubożałe postacie kwaśnej buczyny niżowej, olsu, łęgu jesionowego – olszowego. W dolinie przeważają zbiorowiska łąk kośnych, natomiast w lokalnych obniżeniach, na obrzeżach starorzeczy lub na pozostałościach po ich częściowemu osuszeniu rozwinięte są turzycowiska; na mniejszych powierzchniach – zbiorowiska szuwarowe.

3.2. Stan istniejący środowiska w obszarze planistycznym.

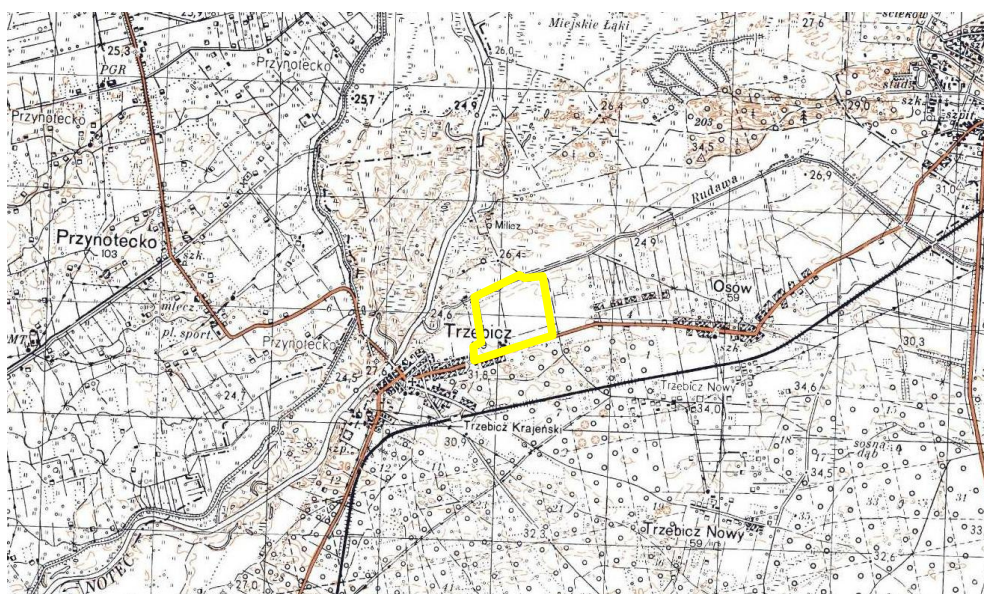
Zgodnie z art. 51 ustęp 2, punkt 2, litera a ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko – w skrócie ustawy OOŚ (tj. Dz. U. z 2016r., poz. 353 ze zmianami), prognoza oddziaływania na środowisko m. in. określa, analizuje i ocenia „istniejący stan środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu”.

- Ukształtowanie powierzchni terenu.

Teren objęty opracowaniem położony jest w obrębie Pradoliny Toruńsko – Eberswaldzkiej w mezoregionie Kotlina Gorzowska. Mezoregion obejmuje szlak odpływu na zachód wód lodowcowo – rzecznych fazy pomorskiej.

Granice obszaru planistycznego (żółta obwódka).

Rzeźba terenu otoczenia obszaru planistycznego.

Powierzchnia tej jednostki wynosi ok. 3740 km². W jej obrębie wskazano 4 submezoregiony. Rejon opracowania należy do Międzyrzecza Warty i Noteci (315.333), które obejmuje wysokie tarasy lodowcowo – rzeczne, pochylające się ze wschodu na zachód. Opracowanie obejmuje teren generalnie lekko nachylony o rzędnych ok. 30 m npm. w południowej i ok. 28 m npm. we wschodniej części do ok. 25 m npm. w rejonie rzeczki Rudawy (dopływ Noteci). Teren od północy zamyka rzeczka Rudawa a od strony południowej droga publiczna klasy głównej. Nie

występuje tutaj zagrożenie masowymi ruchami ziemi. Podczas obserwacji terenowych prowadzonych przez autorów prognozy, na terenie opracowania nie stwierdzono występowania obszarów potencjalnie zagrożonych erozją silną i bardzo silną.

- Budowa geologiczna.

Obszar opracowania położony jest w rejonie niecki szczecińskiej i posiada wielopiętrową budowę geologiczną. Strop utworów przedtrzeciorzędowych zalega na głębokości około 150 m ppm. Tworzą je osady kredowe reprezentowane przez skały węglanowe. Powyżej zalegają serie osadów trzecio i czwartorzędowych o zróżnicowanej miąższości. W trzeciorzędzie w wyniku erozji powstały obszary dolin kopalnych. Utwory trzeciorzędowe stanowią osady oligocenu w postaci piasków glaukonitowych, mułków ilastych i iłów. Warstwy te wykazują dużą zmienność pod względem miąższości osadów w granicach Ziemi Lubuskiej. W rejonie opracowania strop utworów trzeciorzędowych zalega na głębokości około 20 m ppm. i reprezentowany jest przez oligoceńskie mułowce i mułki glaukonitowe z miką oraz piaski z wkładkami węgla brunatnego. Osady mioceńskie stanowią mułki i mułowce z zwęglonym detrytusem roślinnym oraz wkładkami węgla brunatnego.

Osady czwartorzędowe cechuje zróżnicowana miąższość. W rejonie Trzebiczy, zgodnie z dokumentacją dla ujęcia wody w Trzebiczu określono miąższość warstwy osadów czwartorzędu na 65 metrów (otwór w tartaku). Na pozostałym terenie miąższość osadów jest zmienna i waha się od 30 – 60 metrów.

Na terenie opracowania nie występują udokumentowane złoża surowców mineralnych. Teren objęty zmianą Studium leży na obszarze, w granicach którego do niedawna obowiązywała koncesja Gorzów Wlkp. – Międzychód nr 69/98/p, z dnia 28.09.1998r., na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż ropy naftowej i gazu ziemnego. Koncesja ta była ważna do 28 września 2016 roku. Aktualnie koncesjoner, którym jest PGNiG S.A. Oddział w Zielonej Górze nie planuje działalności związanej z poszukiwaniem i rozpoznawaniem złóż ropy naftowej i gazu ziemnego oraz nie planuje realizacji nowych inwestycji na obszarze zmiany Studium.

- Gleby i uprawy.

Na obszarze opracowania występują gleby rdzawe, V i VI klasy bonitacyjnej wykształcone na piaskach wodnolodowcowych. Gleby te mają niską przydatność rolniczą ze względu na to, że są to gleby stale za suche. W przeszłości były użytkowane jako grunty orne, ale z uwagi na niskie plony uprawy zostały tutaj zaniechane (wywiad środowiskowy). Tak więc, aktualnie nie prowadzi się tutaj gospodarki rolnej. W północnej części obszaru planistycznego występują podmokłości z wkładkami gleb organicznych. Zajmują one znaczną część obszaru opracowania.

- Krajobraz.

Mając na uwadze cechy fizjonomiczne, wynikające zarówno z ukształtowania terenu jak i jego pokrycia, obszar można zaliczyć do jednostki krajobrazowej, która nosi znamiona krajobrazu kulturowego otwartego. Na omawianym terenie nie można wyróżnić jednoznacznych wewnątrz architektoniczno – krajobrazowych. Od północy teren jest otwarty widokowo, natomiast w pozostałych kierunkach występują bariery wzrokowe w postaci lasów lub gęstych zadrzewień i zakrzaczeń, często związanych z gniazdami osiedleńczymi. W rejonie opracowania, za wyjątkiem terenów

położonych w dolinie Noteci, nie występują obszary widokowe o szerokich panoramach.

- Wody podziemne.

Według podziału hydrologicznego Polski gmina Drezdenko położona jest w regionie szczecińskim (I), w podregionie I3 – doliny Warty – Noteci. W rejonie Trzebicza poziom wodonośny reprezentowany jest lokalnie przez dwie warstwy wodonośne. Pierwsza warstwa wodonośna o miąższości od kilku do 30 m, zasilana jest w wyniku infiltracji wód opadowych przez piaski akumulacji eolicznej, warstwa charakteryzuje się swobodnym zwierciadłem wody zalegającym na głębokości 3 – 7 m, wydajność jest zróżnicowana od 1-12 m³/g/1ms. Druga warstwa wodonośna: wody tego poziomu nawiercone zostały w ujęciach wody: Lubiatów, Trzebicz oraz Leśniczówka Leszczyna, warstwy wodonośne występują w osadach wodno – lodowcowych i charakteryzują się napiętym zwierciadłem wody (warstwą napinającą są gliny lodowcowe), zwierciadło stabilizuje się na poziomie równym lub niższym niż pierwszej warstwie wodonośnej.

Obszar opracowania znajduje się w obrębie czwartorzędowego, Głównego Zbiornika Wód Podziemnych pradoliny toruńsko – eberswaldzkiej nr 138. Zbiornik objęty jest strefą najwyższej ochrony (ONO). Badania jakości głównych zbiorników wód podziemnych w województwie lubuskim w 2010 roku prowadził WIOŚ w Zielonej Górze w ramach monitoringu diagnostycznego. Badano między innymi, wody podziemne w Gościmiu (stanowisko nr 2023). Stwierdzono tutaj wody o zadowalającej jakości (klasa III), chociaż rok wcześniej, w 2009 roku, jakość wód była tutaj niezadowalającej jakości (klasa IV).

- Wody powierzchniowe.

Obszar opracowania leży w zlewni III rzędu rzeki Noteć. Rzeka ta przepływa w niewielkiej odległości na północny – zachód od obszaru planistycznego. Wzdłuż północnej granicy obszaru planistycznego płynie rzeczka Rudawa, która jest dopływem Noteci. Dolina Rudawy przy północnej granicy opracowania jest lekko bagienna, z nielicznymi rozlewiskami i oczkami wodnymi. Obszar zmiany Studium nie posiada bezpośrednich powiązań hydrologicznych z tą rzeką – przez teren objęty zmianą Studium nie przepływają żadne cieki powierzchniowe. Jedynie w północnej jego części, która położona jest w obrębie dna doliny rzecznej istnieje ściśle pośrednie połączenie przez płytko zalegające wody gruntowe i powierzchniowe rozlewiska. Z uwagi na konfigurację terenu, wody opadowe z obszaru planistycznego spływają zarówno powierzchniowo jak i liniowo w kierunku rzeczki Rudawy i bezpośrednio ją zasilają.

Według badań jakości wód powierzchniowych Noteć prowadzi wody zaliczane do IV klasy tj. niezadowalającej jakości. W 2011 roku wody Noteci pobrane w m. Trzebicz oceniono jako: elementy biologiczne – stan dobry, stan fizyczny – poniżej dobrego, warunki tlenowe – poniżej dobrego, elementy fizykochemiczne – poniżej dobrego oraz potencjał ekologiczny – stan umiarkowany (klasa III).

3.3. Potencjalne zmiany przy braku realizacji dokumentu planistycznego.

Pierwotnie (przed rozwojem osadnictwa i gospodarki ludzkiej) gmina Drezdenko miała charakter puszczański, o czym świadczy pośrednio mapa Potencjalnej roślinności naturalnej Polski (Matuszkiewicz i in. 1995). Wynika z niej, że potencjalna roślinność naturalna całej gminy obejmuje różne typy lasów:

- ols środkowoeuropejski,

- świetlista dąbrowa,
- niżowe łęgi olszowe i jesionowo – olszowe siedlisk wodno – gruntowych, okresowo zabagnionych,
- grądy subatlantyckie bukowo – dębowo – grabowe, postać pomorska żyzna i uboga,
- kontynentalne bory mieszane,
- suboceaniczne śródlądowe bory sosnowe w kompleksie boru świeżego, boru suchego i wilgotnego,
- subatlantycki acydofilny las bukowo – dębowy typu pomorskiego.

Aktualnie najsilniej przekształconymi w wyniku działalności człowieka są na terenie gminy obszary zabudowy: zurbanizowany obszar miasta Drezdenko oraz obszary zabudowane wsi i pozostałych przysiółków. Na terenach niezabudowanych najsilniej zostało przekształcone środowisko przyrodnicze obecnych pól uprawnych i w mniejszym stopniu użytków zielonych. Słabiej zdegradowane są obecne lasy. Najmniej zdegradowanymi pozostały biotopy związane obecnie z ciekami i zbiornikami wodnymi (rzeki, strumienie, źródła, jeziora i stawy) oraz biotopy z dużym uwilgotnieniem podłoża (łąki i torfowiska).

W przypadku braku realizacji projektowanej zmiany Studium, na obszarach otwartych nastąpi utrwalenie funkcjonowania przyrodniczo – technicznych agrocenoz (użytki rolne). Na obszarach zabudowanych nastąpi spontaniczna ekspansja roślinności o charakterze ruderalnym. W przypadku braku realizacji funkcji przewidzianych w zmianie Studium, nie przewiduje się wystąpienia istotnych negatywnych zmian w środowisku przyrodniczym przedmiotowego obszaru. Ewentualne zmiany stanu środowiska spowodowane mogą być emisją zanieczyszczeń powietrza. Do głównych źródeł zanieczyszczeń tego typu w sąsiedztwie terenu objętego prognozą zaliczyć należy: emisję zanieczyszczeń komunikacyjnych (spaliny) oraz emisję z emitorów niskich z otaczającej zabudowy wsi Trzebiczy.

3.4. Stan istniejący środowiska w obszarze znaczącego oddziaływania.

Zgodnie z art. 51 ustęp 2, punkt 2, litera b ustawy OOS, prognoza oddziaływania na środowisko m. in. określa, analizuje i ocenia „stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem”.

Komponenty środowiska przyrodniczego obszaru objętego zmianą Studium nie podlegały (poza wodami) w przeszłości i nie podlegają obecnie szczególnym badaniom identyfikującym ich zanieczyszczenia, przeprowadzanym przez inspektoraty sanitarne i ochrony środowiska. W bliższym i dalszym otoczeniu, a więc na terenach potencjalnego przewidywanego znaczącego oddziaływania obszaru planistycznego, poza badaniami czystości odległej od tego obszaru rzeki Noteci, również takich pomiarów nie prowadzono. W związku z powyższym brak jest miarodajnych przesłanek (poza wodami powierzchniowymi i podziemnymi – opisanymi w rozdziale 3.2. Stan istniejący środowiska w obszarze planistycznym) do skwantyfikowanego określenia jakości poszczególnych komponentów i środowiska jako całości.

Położenie analizowanego terenu, jego powierzchnia, charakter oraz rodzaj i intensywność obecnego, i przyszłego zagospodarowania nie uzasadnia również konieczności przeprowadzenia takich badań w przyszłości. Obecnie, wg wykonanego specjalnie dla potrzeb niniejszej zmiany Studium opracowania ekofizjograficznego,

na podstawie obserwacji terenowych stwierdzono, że brak jest wizualnych patologicznych zmian w komponentach biotycznych (bioindykatory). Świadczy to o względnie dobrej jakości pozostałych komponentów i środowiska jako całości. Pod względem przyrodniczym analizowany obszar nie będzie wpływał w sposób szczególny na obszary sąsiednie.

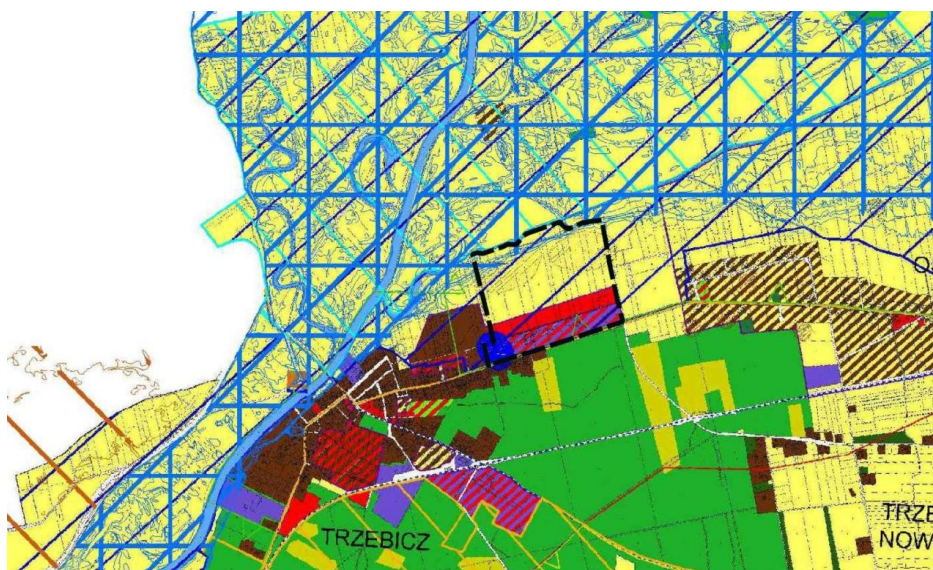
4. Charakterystyka ustaleń zmiany Studium.

Analizowana zmiana Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, do którego sporządzana jest niniejsza prognoza oddziaływania na środowisko, składa się z jednolitego tekstu Studium (analizowane zmiany w tekście jednolitym zostały przez autorów wyróżnione kolorową, niebieską czcionką Arial 11pkt. – kursywą), oraz dwóch załączników graficznych nr 2a i nr 2b, w postaci map w skali 1: 25.000 – do celów opiniowania w formacie jpg), które podlega wyłożeniu i uchwaleniu wraz z częścią tekstową.

4.1. Materiały planistyczne – graficzne.

Analizowane rysunki zmiany Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, w skali 1: 25.000 (mapy), zawierają następujące oznaczenia:

2a „Uwarunkowania zagospodarowania przestrzennego”.

Fragment mapy „Uwarunkowania zagospodarowania przestrzennego”.

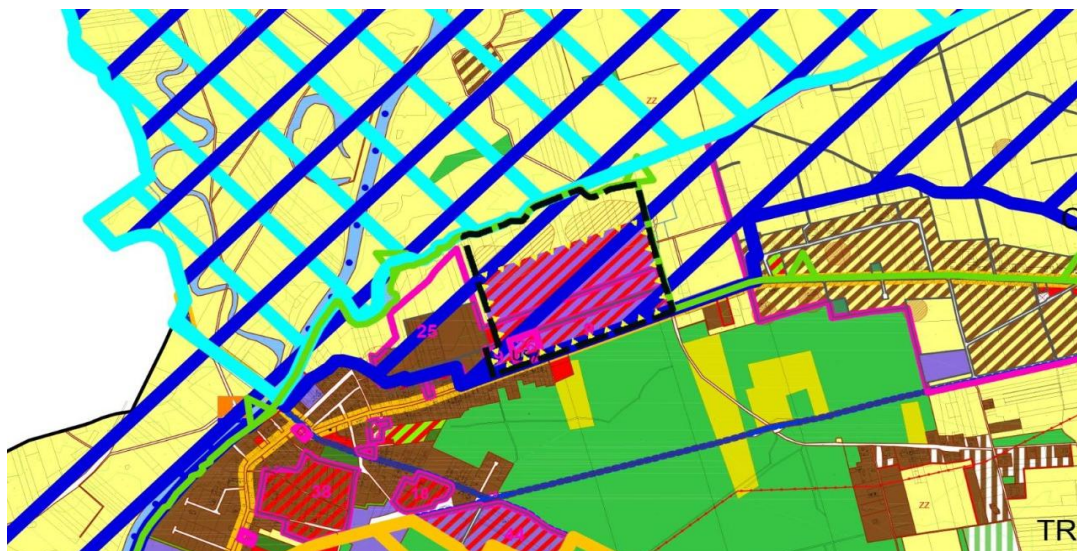
VII. Zmiana studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Drezdenko (2017)

Granica obszaru objętego zmianą studium

Fragment legendy mapy „Uwarunkowania zagospodarowania przestrzennego”.

2b „Kierunki zagospodarowania przestrzennego”.

Fragment mapy „Kierunki zagospodarowania przestrzennego”.

VII. Zmiana studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Drezdenko (2017)

Granica obszaru objętego zmianą studium

Obszar potencjalnej lokalizacji urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100kW wraz ze strefą ochronną - z wyłączeniem elektrowni wiatrowych i biogazowni

Fragment legendy mapy „Kierunki zagospodarowania przestrzennego”.

4.2. Ustalenia istotne z punktu widzenia ochrony środowiska.

W rozdziale I. (Wprowadzenie.), w punkcie 1. Podstawowe informacje. Tryb opracowania, dodano informację:

Niniejszą zmianę studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego sporządzono z uwagi na konieczność poszerzenia terenów o wiodącej funkcji produkcyjnej oraz konieczność wyznaczenia ramach tego terenu obszaru potencjalnej lokalizacji urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100 kW z wyłączeniem elektrowni wiatrowych i biogazowni, a także ich stref ochronnych związanych z ograniczeniami w zabudowie oraz zagospodarowaniu i użytkowaniu terenu, zgodnie z art. 10 ust. 2a ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. 2017 poz. 1073).

Na obszarze zmiany obowiązują 2 miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego:

□ Uchwała Nr XLIII/285/98 Rady Miejskiej w Drezdenku z dnia 26 maja 1998r. w sprawie zmian miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miejscowości w Trzebicz,

□ Uchwała Nr IV/24/02 Rady Miejskiej w Drezdenku z dnia 5 grudnia 2002r. w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Drezdenko w miejscowości Trzebicz.

Plany obowiązujące przeznaczają teren na funkcje usługowe i produkcyjno-usługowe a niniejsza zmiana studium poszerza kierunek funkcji produkcyjno-usługowych w związku z planami rozwojowymi istniejącego zakładu produkcyjnego. Poszerzenie to umożliwi zmianę obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego w zgodzie z ustaleniami studium.

W rozdziale II. (Uwarunkowania zagospodarowania przestrzennego.), w punkcie 1.2. Dotychczasowe zagospodarowanie terenu, dodano m. in. uzupełnienie:

W granicach obszaru objętego niniejszą zmianą studium, dotychczasowe użytkowanie terenu to:

- tereny produkcyjno-usługowe – zakład produkcyjny galanterii ogrodowej drewnianej,
- tereny rolnicze.

W punkcie 3.1. Rzeźba terenu, dodano:

Obszar zmiany studium obejmuje teren lekko nachylony opadający od południa (drogi wojewódzkiej) o rzędnych ok. 30 m n.p.m. w południowej i ok. 28 m n.p.m. we wschodniej części do ok. 25 m n.p.m. w północnej części w rejonie kanału Rudawa (dopływu Noteci).

W punkcie 3.3. Gleby, dodano:

Obszar zmiany studium obejmuje grunty rolnicze o słabych klasach bonitacji (V-VI).

W punkcie 3.4. Wody powierzchniowe i podziemne, dodano:

Obszar opracowania zmiany studium ogranicza od północy Kanał Rudawka, wzdłuż którego przebiega granica zmiany.

Obszar opracowania zmiany studium znajduje się w obrębie czwartorzędowego, Głównego Zbiornika Wód Podziemnych pradoliny toruńsko – eberswaldzkiej nr 138.

W punkcie 3.6. Flora i fauna, dodano:

Obszar zmiany studium objęty jest następującymi formami ochrony przyrody:

- w całości w granicach Obszaru Natura 2000 OSO Dolina Dolnej Noteci – PLB080002
- w znikomej części w granicach obszaru objętego planem miejscowym w oznaczonych na rysunku granicach Obszaru Chronionego Krajobrazu „Dolina Warty i Dolnej Noteci” (wzdłuż północnej granicy opracowania zmiany na terenach rolniczych przyległych do kanału Rudawka),
- w znikomej części w granicach obszaru objętego planem miejscowym w oznaczonych na rysunku granicach Zespołu Przyrodniczo-Krajobrazowego „Drezdeneckie Uroczyska” (wzdłuż północnej granicy opracowania zmiany na terenach rolniczych przyległych do kanału Rudawka).

W punkcie 4. Uwarunkowania wynikające ze stanu dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej, dodano:

Na obszarze objętym zmianą studium znajdują się stanowiska archeologiczne nr 1, AZP 43-17/1, nr 2, AZP 43-17/2 oraz nr 3, AZP 43-17/3.

W punkcie 6.1. Zagrożenie powodziowe, dodano:

W północnej części obszaru objętego zmianą studium na terenach rolniczych, które nie są planowane do zagospodarowania, znajdują się:

- ☐ obszar szczególnego zagrożenia powodzią, na którym prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest wysokie i wynosi raz na 10 lat ($p = 10\%$),
- ☐ obszar szczególnego zagrożenia powodzią, na którym prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest średnie i wynosi raz na 100 lat ($p = 1\%$),
- ☐ obszar, na którym prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest niskie i wynosi raz na 500 lat ($p = 0,2\%$)
- ☐ poza obszarem narażonym na zalanie w przypadku zniszczenia lub uszkodzenia wału przeciwpowodziowego.

Oznaczenie granic ww. obszarów zawarte są w załączniku graficznym nr 2a „Uwarunkowania zagospodarowania przestrzennego”. Występowanie ww. terenów uwzględniono w zakresie wyznaczonych kierunków zagospodarowania przestrzennego przedstawionych na załączniku 2b, i w granicach objętych niniejszą zmianą studium kierunkiem zagospodarowania tych terenów są tereny rolnicze.

W punkcie 6.2. Zagrożenie osuwaniem się mas ziemnych, dodano:

Na obszarze objętym zmianą studium, nie występuje zagrożenie osuwaniem się mas ziemnych.

W punkcie 11. Uwarunkowania wynikające z występowania udokumentowanych złóż kopalin oraz zasobów wód podziemnych, dodano:

Obszar opracowania zmiany studium jest objęty koncesją PGNiG SA w Warszawie na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż ropy naftowej i gazu ziemnego oraz wydobywanie ropy naftowej i gazu ziemnego ze złóż w obszarze „Gorzów Wielkopolski – Międzychód” nr 69/98/Ł z dnia 14.09.2016 r. – ważną do dnia 14.09.2046 r. – w tym faza poszukiwania i rozpoznawania trwa 5 lat a faza wydobywania – 25 lat od dnia wydania decyzji inwestycyjnej.

W rozdziale III. (Kierunki zagospodarowania przestrzennego.), w punkcie 1. Kierunki zmian w strukturze przestrzennej gminy oraz w przeznaczeniu terenów, dodano (dla wsi Trzebicz):

W granicach zmiany studium poszerzenie terenów o wiodącej funkcji produkcyjno-usługowej.

W punkcie 1.1. Wytyczne określania w planach miejscowych zmian w strukturze przestrzennej gminy oraz w przeznaczeniu terenów wraz dopuszczalnym ich

zakresem i ograniczeniami, dodano (dla terenów o wiodącej funkcji produkcyjno – usługowej):

w granicach opracowania zmiany studium na terenie o wiodącej funkcji produkcyjno-usługowej wyznacza się obszar potencjalnej lokalizacji urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100 kW wraz ze strefą ochronną - z wyłączeniem elektrowni wiatrowych i biogazowni; strefa ochronna związana z ograniczeniami w zabudowie oraz zagospodarowaniu i użytkowaniu terenu jest tożsama z granicą terenu o wiodącej funkcji produkcyjno-usługowej w granicach zmiany studium, co oznaczono symbolem graficznym.

Oraz dodano (w zakresie wytycznych):

- dopuszczenie lokalizowania urządzeń i obiektów zaopatrzenia w wodę i energię elektryczną oraz gospodarki ściekowej, w tym na terenie o wiodącej funkcji produkcyjno-usługowej w granicach zmiany studium dopuszczenie lokalizowania urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100 kW wraz ze strefą ochronną - za wyjątkiem elektrowni wiatrowych i biogazowni.

W punkcie 2.1. Minimalne i maksymalne parametry i wskaźniki urbanistyczne, dodano (dla terenów o wiodącej funkcji produkcyjno – usługowej):

Maksymalna wysokość budynków produkcyjnych, składów i magazynów w granicach zmiany studium – 20 m,

W punkcie 5.1. Wytyczne określania w planach miejscowych wykorzystania i rozwijania potencjału już istniejących systemów oraz koordynacji lokalnych i ponadlokalnych zamierzeń inwestycyjnych, dodano (dla elektroenergetyki):

W obszarze objętym niniejszą zmianą studium oznaczono obszar potencjalnej lokalizacji urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100 kW wraz ze strefą ochronną - z wyłączeniem elektrowni wiatrowych i biogazowni. Obszar ten oznaczono granicą na załączniku 2b „Kierunki zagospodarowania przestrzennego”.

5. Istotne problemy ochrony środowiska.

Zgodnie z art. 51 ustęp 2, punkt 2, litera c ustawy OOŚ, prognoza oddziaływania na środowisko m. in. określa, analizuje i ocenia: „istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody”, a zgodnie z literą c tego przepisu – „cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu, oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowania dokumentu”.

5.1. Istniejące elementy i obszary chronione.

Zgodnie z danymi Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim, na terenie gminy Drezdenko położone są obszary chronione na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2009 r. Nr 151, poz. 1220 ze zm.). Zgodnie z ww. ustawą jedną z form ochrony przyrody w gminie są rezerваты przyrody. Na obszarze gminy Drezdenko znajduje się aktualnie 6 rezerwatów przyrody, tj.:

- Rezerwat przyrody Czaplenice: jest rezerwatem leśnym, zlokalizowany przy jeziorze Solecko, na terenie Nadleśnictwa Karwin, Leśnictwo Wilcze Doły, oddz. 165 c,d,f. Celem ochrony rezerwatowej jest półwysep z fragmentem lasu sosnowego w wieku 140-170 l z kolonia czapli siwej, z domieszką buka oraz płatami brzozy i olszy,
- Rezerwat przyrody Czaplisko: jest rezerwatem leśnym, zlokalizowanym na zachodnim brzegu jeziora Łąkie, na terenie Nadleśnictwa Karwin, Leśnictwo Kościelec, oddz. 262 c. Celem ochrony rezerwatowej jest starodrzew sosnowy rodzimego pochodzenia (160-190 lat) oraz dęb pomnikowy (około 100 lat).
- Rezerwat przyrody Łabędziniec: jest rezerwatem faunistycznym, zlokalizowanym na terenie Nadleśnictwa Karwin, Leśnictwo Wilcze Doły, oddz. 193 a, b, c, d, f. Celem ochrony rezerwatowej jest pięć wysp o pow. 0,05 do 2,17 ha na jeziorze Solecko, z bogatą fauną, szczególnie ptactwa wodno-błotnego. Ponadto ochroną objęto pojedynczo sosny – 150 lat i dęby 300 letnie,
- Rezerwat przyrody jezioro Łubówko: jest rezerwatem leśnym, zlokalizowanym na terenie Nadleśnictwa Smolarz, Leśnictwo Radowo, Obręb Drezdenko, oddz. 318, 319,320. Celem ochrony rezerwatowej jest ochrona oraz zachowanie unikalnego krajobrazu morenowego i buczyny o naturalnym charakterze,
- Rezerwat przyrody Lubiatońskie Uroczyska: jest rezerwatem faunistycznym, znajdującym się na terenie Nadleśnictwa Karwin. Celem ochrony rezerwatowej są porośnięte lasami pola sandrowe nad jeziorem Lubiatońko z urozmaiconą rzeźbą terenu. Występuje tu wiele zbiorowisk roślin rzadkich chronionych, miejsce występowania i rozrodu ptaków błotnych i drapieżnych,
- Rezerwat Goszczanowskie Źródła: jest rezerwatem leśnym, zlokalizowanym na terenie Nadleśnictwa Karwin, Obręb Karwin. Przedmiotowy obszar ochrony zajmuje powierzchnię 0,226 km². Celem ochrony rezerwatowej jest zachowanie cennych siedlisk przyrodniczych – łągu źródliskowego wyróżniającego się szczególnym bogactwem flory skupiającej rzadkie hydrofilne gatunki roślin kwiatowych oraz mszaków jak również lasu klonowo – lipowego stanowiącego zboczowy las wielogatunkowy i wielowarstwowy.

Ponadto na terenie gminy Drezdenko ustanowiono 3 obszary chronionego krajobrazu. Podstawą prawną funkcjonowania ww. form przyrody jest rozporządzenie Nr 3 Wojewody Lubuskiego z dnia 17 lutego 2005 roku w sprawie obszarów chronionego krajobrazu /Dz. U. Woj. Lubuskiego Nr 9 poz. 172, ze zm. Dz. U. Woj. Lubuskiego z 2006 r. Nr 54 poz. 1189; Dz. U. Woj. Lubuskiego z 2008 r. Nr 91 poz. 1373; Dz. U. Woj. Lubuskiego z 2009 r. Nr 4 poz. 99/; Uchwała Nr LVII/579/2010 Sejmiku Województwa Lubuskiego z dnia 25 października 2010 r. zmieniająca rozporządzenie w sprawie obszarów chronionego

krajobrazu (Dz. U. Woj. Lubuskiego Nr 113 poz. 1820). Na terenie gminy ustanowiono następujące obszary chronionego krajobrazu:

- „1- Puszcza Drawska” obszar o powierzchni 42.157,80 ha położony w gminach: Dobiegniew 29.070,80 ha, Drezdenko 9.568 ha, Stare Kurowo 2.605 ha, Strzelce Kraj. 889 ha, Zwierzyn 25 ha,
- „4-Dolina Warty i Dolnej Noteci” obszar o powierzchni 33.888 ha położony w gminach: Deszczno 1.279 ha, Drezdenko 6.908 ha, Gorzów Wlkp. 360 ha, Przytoczna 2.007 ha, Santok 7.247 ha, Skwierzyna 4.954 ha, Stare Kurowo 4.133 ha, Zwierzyn 7.000ha,
- „6-Pojezierze Puszczy Noteckiej” obszar o powierzchni 12.000 ha położony w gminie Drezdenko.

Tereny gminy zostały także włączone w Europejską Ekologiczną Sieć Natura 2000. Na terenie gminy znajdują się następujące obszary, tj.:

- „Dolina Dolnej Noteci” (kod obszaru: PLB 080002) – obszar specjalnej ochrony ptaków (OSO). Utworzony obszar zajmuje powierzchnię 22241,5 ha. Pod względem krajobrazowym jest to szeroka dolina rzeczna, poprzecinana licznymi kanałami z pozostałościami starorzeczy i kompleksami torfianek. Na większości obszaru występuje średnio intensywna i ekstensywna gospodarka łąkowo-pastwiskowa. Na terenie obszaru występuje co najmniej 16 gatunków ptaków z Załącznika I Dyrektywy Ptasiej, 3 gatunki z Polskiej Czerwonej Księgi (PCK). W okresie lęgowym obszar zasiedla co najmniej 1% populacji krajowej następujących gatunków ptaków: kania czarna (PCK), kania ruda (PCK), rybitwa czarna; w stosunkowo wysokim zagęszczeniu występują: błotniak stawowy, derkacz, dzięcioł średni, kropiatka. W okresie wędrówek stosunkowo duże koncentracje osiąga łabędź czarnodzioby oraz gęsi. W okresie zimy występuje co najmniej 1% populacji szlaku wędrówkowego łabędzia krzykliwego. Głównymi zagrożeniami dla wysokich walorów przyrodniczych obszaru są urbanizacja terenu, zaniechanie gospodarki pastwiskowej, melioracje, regulacja - prostowanie koryt rzecznych oraz zanieczyszczenie wód.
- „Puszcza Notecka” (kod obszaru: PLB 300015) – obszar specjalnej ochrony ptaków (OSO). Utworzony obszar zajmuje powierzchnię 178.255,77 ha. Obszar stanowi zwarty, jednolity kompleks leśny w międzyrzeczu Noteci i Warty, będącym częścią pradoliny Eberswaldsko – Toruńskiej, równiny akumulacyjnej przekształconej przez wiatr. Jest to największy w Polsce obszar wydm śródlądowych, głównie o wysokości 20-30 m, maksymalnie do 98 m n.p.m. W środkowej części obszaru uformowały się wały o przebiegu południkowym, leżące 500-600 m od siebie. W części wschodniej mają one kształt paraboliczny. Wydmy pokryte są monotonnym, jednowiekowym lasem, głównie sosnowym (92%), posadzonym tu po wielkiej klęsce spowodowanej pojawieniem się szkodników owadzych w okresie międzywojennym. Pozostałości drzewostanów naturalnych są chronione w rezerwach np. Cegliniec. Na terenie ostoi znajduje się ponad 50 jezior, raczej płytkich, pochodzenia wytopiskowego, zwykle z grubą warstwą mułu i zakwitami glonów. W zagłębieniach terenu lub na brzegach jezior utrzymują się torfowiska, na ogół w pewnym stopniu przekształcone. Biorąc pod uwagę niezwykłą wartość przyrodniczą przedmiotowego obszaru to na jego terenie występuje co najmniej 30 gatunków ptaków z Załącznika I Dyrektywy Ptasiej, 7 gatunków z Polskiej Czerwonej Księgi (PCK). W okresie lęgowym obszar

zasiedla powyżej 2% populacji krajowej bielika (PCK), kani czarnej (PCK) i kani rudej (PCK) oraz co najmniej 1% populacji krajowej następujących gatunków ptaków: bąk (PCK), podgorzałka (PCK), puchacz (PCK), rybołów (PCK), trzmiełojad, gągoł, nurogęś. W stosunkowo wysokiej liczebności występuje bocian czarny, błotniak stawowy, ortolan i żuraw. Co najmniej 1% populacji szlaku wędrówkowego bielika występuje tu w okresie zimy. Ten ogromny obszar leśny (jeden z największych w centralnej i północnej Polsce) jest ostoją rzadkich i zagrożonych gatunków ptaków i ssaków. To jedyna, stała w ostatnich latach, ostoja wilka w zachodniej Polsce. Flora bogata między innymi w 9 gatunków storczyków. Głównymi zagrożeniami dla wysokich walorów przyrodniczych obszaru są zagrożenia spowodowane przez wypalanie roślinności, zaniechanie dotychczasowego użytkowania rolnego, wylewanie ścieków, czyszczenie stawów i usuwanie mułu dennego, składowanie odpadów organicznych, gradacje szkodników i pożary, wyrąb drzew, usuwanie martwego drewna z lasu, lokalizację i eksploatacja składowisk odpadów niekomunalnych, płoszenie ptaków, niszczenie gniazd, penetrowanie siedlisk, polowanie w terminach niedozwolonych.

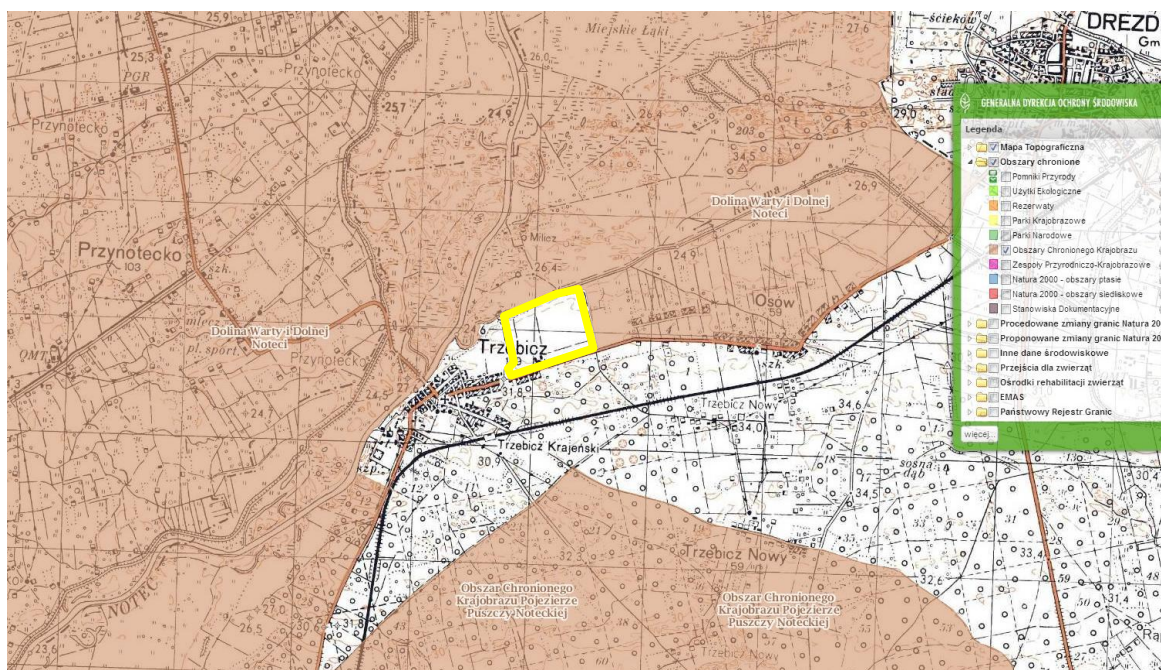
- „Lasy Puszczy nad Drawą” (kod obszaru: PLB 320016) - obszar specjalnej ochrony ptaków (OSO). Utworzony obszar zajmuje powierzchnię 170.279,00 ha. Obszar obejmuje większą część dużego kompleksu leśnego na równinie sandrowej, położonej w środkowym i dolnym biegu rzeki Drawy. W lasach dominują bory sosnowe z domieszką brzozy, dębu i topoli. Zostały one znacznie przekształcone w wyniku prowadzenia gospodarki leśnej na tym terenie przez kilkadziesiąt lat. Jednakże pewne fragmenty lasów np. Melico-Fagetum, Luzulo pilosae – Fagetum zachowały swój naturalny charakter. W miejscach, gdzie teren jest pofalowany, wzgórza osiągają wysokość do 220 m. Najcenniejszym przyrodniczo obszarem jest centralna część ostoi, położona w widłach rzek: Drawy i Płocicznej. Są tu liczne jeziora (największym z nich jest J. Ostrowieckie – 370 ha). W rzeźbie terenu odznaczają się meandry obu rzek, obramowane wysokimi skarpami. Charakterystyczną cechą tych rzek jest bystry prąd wywołany silnym spadkiem terenu. Ich koryta i doliny zachowały charakter zbliżony do naturalnego. Jeziora są zróżnicowane pod względem trofizmu wód, od dystroficznych przez mezotroficzne do eutroficznych. Na analizowanym obszarze występuje co najmniej 38 gatunków ptaków z Załącznika I Dyrektywy Ptasiej, 14 gatunków z Polskiej Czerwonej Księgi (PCK). Jedną z najważniejszych ostoi puchacza oraz kilku gatunków ptaków drapieżnych w Polsce. Ważne zimowisko łabędzia krzykliwego (do 150 ptaków). Jedną z najważniejszych w Polsce lęgów żurawia. W okresie lęgowym obszar zasiedla powyżej 2% populacji krajowej (C6) bielika (PCK) i puchacza (PCK), co najmniej 1% populacji krajowej (C3 i C6) następujących gatunków ptaków: błotniak stawowy, bocian czarny, kania czarna (PCK), kania ruda (PCK), orlik krzykliwy (PCK), lelek, muchołówka mała, rybitwa czarna, rybołów (PCK), trzmiełojad i gągoł; w stosunkowo wysokich zagęszczeniach (C7) występują: bąk (PCK), dzięcioł czarny, lerka, zimorodek i żuraw. Głównymi zagrożeniami dla wysokich walorów przyrodniczych obszaru są działania związane z eksploatacją surowców naturalnych, tj. budowa kopalni odkrywkowych, powodująca zmianę stosunków wodnych, zagrożenie eksploatacją położonego w pobliżu obszaru złoża węgla brunatnego, zabudowa rekreacyjna miejsc atrakcyjnych krajobrazowo jak również wyrąb niektórych

starodrzewi i drzew dziuplastych, sadzenie monokultur drzew, ograniczenie zrębów zupełnych, zanieczyszczenie i eutrofizacja wód, naturalna sukcesja roślinności i zalesianie obszarów, na których zaniechano użytkowania rolniczego oraz rekreacja pobytowa i kłusownictwo.

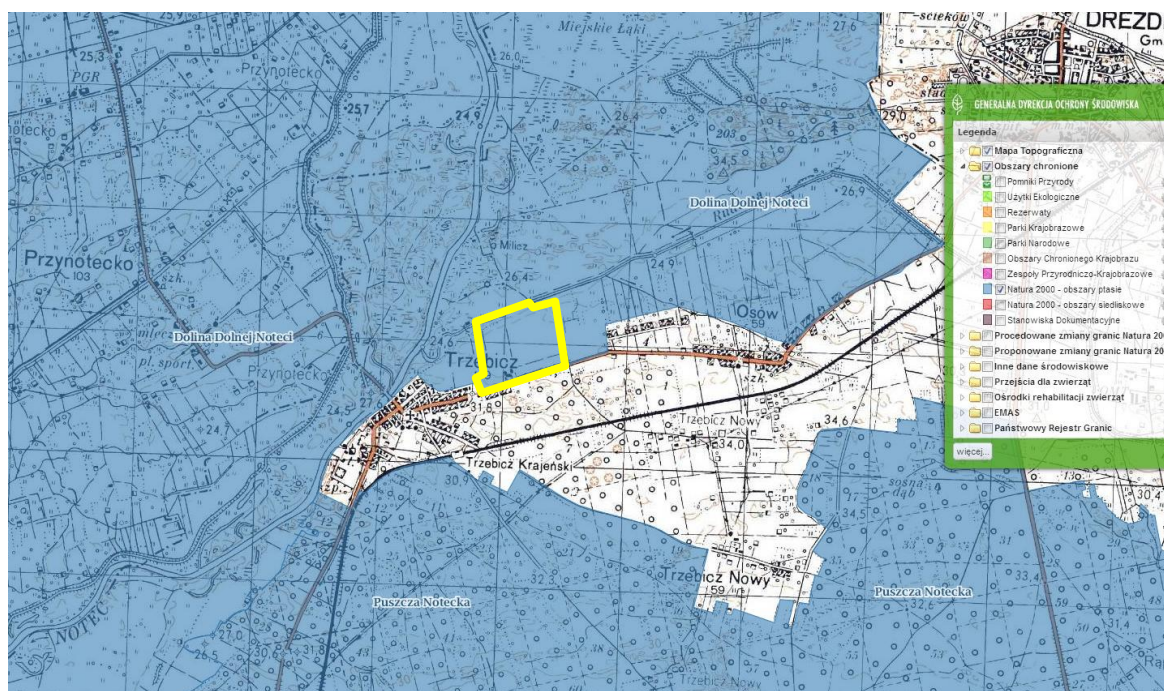
- „Uroczyska Puszczy Drawskiej” (kod obszaru: PLH 320046) - specjalny obszar ochrony siedlisk (SOO). Utworzony obszar zajmuje powierzchnię 74.416,30 ha. Ostoja obejmuje większą część dużego kompleksu leśnego, położonego na równinie sandrowej, w środkowym i dolnym biegu rzeki Drawy. W miejscach, gdzie teren jest pofałdowany, wzgórza osiągają wysokość do 121 m. Najcenniejszym przyrodniczo obszarem jest centralna część ostoi, położona w widłach rzek: Drawy i Płocicznej. Ich koryta i doliny zachowały charakter zbliżony do naturalnego. Obie rzeki meandrują, a doliny obramowane są wysokimi skarpami. Na wielu odcinkach rzeki płyną szybko ze względu na duży spadek terenu. Występują tu liczne jeziora (największym z nich jest Jezioro Ostrowieckie - 370 ha), zróżnicowane pod względem trofizmu wód: od dystroficznych przez mezotroficzne do eutroficznych. W lasach dominują drzewostany sosnowe, jednak duży jest udział buczyn i dąbrów, a niektóre ich płaty mają charakter zbliżony do naturalnego. Jest to jeden z ważniejszych obszarów w Polsce ponieważ uroczysko Radęcin w Drawieńskim Parku Narodowym i kwaśne buczyny na zboczach doliny Drawy są jednymi z nielicznych w Polsce fragmentami buczyn o zachowanej naturalnej dynamice. Dobrze zachowały się cenne siedliska przyrodnicze, w tym 23 z Załącznika I Dyrektywy Siedliskowej. Występują tu także liczne populacje wielu rzadkich i zagrożonych gatunków - 25 z Załącznika II Dyrektywy Siedliskowej, m.in.: silne populacje: bobra, wydry, żółwia błotnego. Szczególnie bogata jest ichtiofauna, w tym reofilna fauna wodna, z zagrożonymi gatunkami, takimi jak: łosoś, minóg rzeczny, certa oraz stosunkowo liczne i trwałe populacje gatunków rzadkich w naszym kraju, jak: głowacz białopłetwy, pstrąg potokowy i lipień. Głównymi zagrożeniami dla wysokich walorów przyrodniczych obszaru są działania związane z rozwojem turystyki (np. rozwój turystyki, który nie uwzględnia potrzeb ochrony przyrody zabudowa, zaśmiecanie i wandalizm; nadmierna i niekontrolowana turystyka kajakowa na rzekach). Poważny problem może stanowić zmiana stosunków wodnych, pozyskiwanie piasku i żwiru, zamiary budowy zbiorników wodnych (Mierzęcka Struga), wielkoprzemysłowe hodowle trzody chlewnej (Chomętowo) oraz zanieczyszczenia wód. Kłusownictwo, zwłaszcza dotyczące ryb i dużych ssaków. Gospodarka leśna wymaga dostosowania do wymogów zachowania i odtworzenia właściwego stanu ochrony siedlisk przyrodniczych; odtworzenia wymagają zasoby rozkładającego się drewna w lasach. Problemem może być spadek poziomu wód gruntowych, zagrażający ekosystemom hydrogenicznym.

Dodatkowo na terenie gminy występuje 36 pomników przyrody, 21 użytków ekologicznych oraz 1 zespół przyrodniczo – krajobrazowy.

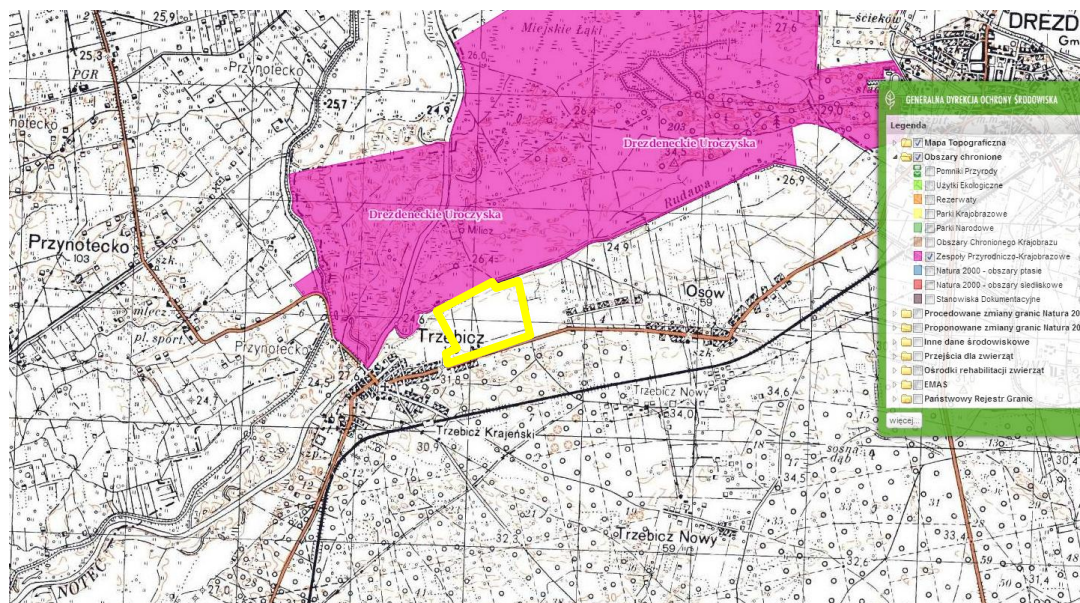
Obszar planistyczny objęty zmianą Studium położony jest przy granicy Obszaru Chronionego Krajobrazu „Dolina Warty i Dolnej Noteci”, w obrębie obszaru Natura 2000 „Dolina Dolnej Noteci” (PLB080002) oraz przy granicy Zespołu Przyrodniczo – Krajobrazowego „Drezdeneckie Uroczyska”. Położenie obszaru planistycznego przedstawiono na poniższych rysunkach.

Położenie obszaru planistycznego (żółta obwódka) na tle obszaru chronionego krajobrazu.

Położenie obszaru planistycznego (żółta obwódka) na tle obszaru Natura 2000.

Położenie obszaru planistycznego (żółta obwódka) na tle zespołu przyrodniczo – krajobrazowego.

5.2. Cele ochrony środowiska.

Na obszarze objętym analizowaną zmianą Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego realizowane są cele ochrony ustanowione na szczeblu wspólnotowym. Obszar planistyczny położony jest w granicach obszaru Natura 2000 „Dolina Dolnej Noteci” (PLB080002). Jest to obszar sieci Natura 2000 związany z ochroną ptaków. Pozostałe obszary Natura 2000 położone są w znacznej odległości od obszaru planistycznego. I z punktu widzenia projektowanego dokumentu, nie mają dla niego żadnego istotnego znaczenia. Obszar planistyczny nie koliduje w stanie obecnym w żadnym zakresie z celami ochrony właściwymi dla tych obszarów naturalnych, leżących w znacznej odległości od obszaru planistycznego.

Tuż przy granicy obszaru planistycznego realizowane są również cele szczebla krajowego i regionalnego. Obszar ten położony jest bowiem przy granicy Obszaru Chronionego Krajobrazu „Dolina Warty i Dolnej Noteci”. Ustalenia zmiany Studium dla tego obszaru, uwzględniają wymogi i ograniczenia w zagospodarowaniu wynikające z obecności tego typu obszaru chronionego.

Również tuż przy granicy obszaru planistycznego realizowane są cele szczebla lokalnego. Obszar objęty zmianą Studium położony jest przy granicy Zespołu Przyrodniczo – Krajobrazowego „Drezdeneckie Uroczyska”. Ustalenia zmiany Studium również uwzględniają dla tego obszaru wymogi i ograniczenia w zagospodarowaniu wynikające z obecności tego typu obszaru chronionego.

Poza tym, na terenie objętym analizowaną zmianą Studium, podczas inwentaryzacji wykonanej w ramach opracowania ekofizjograficznego podstawowego, nie zinwentaryzowano istotnych jakościowo i ilościowo dodatkowych obiektów jednoznacznie kwalifikujących się do ochrony zgodnie z przepisami ustawy o ochronie przyrody.

6. Prognoza oddziaływania na środowisko.

Zgodnie z art. 51 ustęp 1 ustawy OOS, organ opracowujący projekt zmiany Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego sporządza prognozę oddziaływania na środowisko. Ustala zakres i stopień szczegółowości informacji wymaganych w prognozie oddziaływania na środowisko (art. 53 ustawy OOS) z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska (art. 57 punkt 2) i Państwowym Powiatowym Inspektorem Sanitarnym (art. 58 punkt 3). Forma uzgodnienia wymaga uwzględnienia stanowiska organu uzgadniającego oraz wypracowanie rozwiązań kompromisowych. Należy podkreślić, że uzgodniony zakres i stopień szczegółowości prognozy musi obejmować wszystkie elementy wymienione w art. 51 ustęp 2 ustawy OOS. W praktyce oznacza to określenie stopnia szczegółowości tych elementów.

Prognoza oddziaływania na środowisko stanowi odpowiednik, sporządzanego w postępowaniu w sprawie oceny oddziaływania na środowisko dla planowanych przedsięwzięć, raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, a jej celem jest określenie potencjalnych znaczących oddziaływań na środowisko realizacji przedmiotowej zmiany Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, z uwzględnieniem możliwych do zastosowania wariantów tego dokumentu. Szczegółowy zakres zagadnień, które powinna określać prognoza oddziaływania na środowisko dla wszystkich dokumentów podlegających strategicznej ocenie oddziaływania na środowisko (art. 51 ustęp 2 ustawy OOS), jest analogiczny do zakresu zawartego w aneksie nr 1 Dyrektywy 2001/42/WE.

6.1. Metodyka prognozy.

Przewidywanie skutków środowiskowych jest elementem metody sporządzania opracowań planistycznych oraz procedury strategicznej oceny oddziaływania na środowisko. Stanowi proces identyfikowania i oceny projektowanych rozwiązań planistycznych, określenie procesów pozytywnych i ujawnienie konfliktów w środowisku przyrodniczym. Proces obejmuje analizy cząstkowe (wybranych elementów środowiska) i zestawienie zbiorcze – wartościowanie całości przedsięwzięć planistycznych, które są realizowane w określonych warunkach środowiskowych.

Celem Prognozy jest określenie charakteru, nasilenia i zasięgu przestrzennego prawdopodobnych oddziaływań na środowisko, które mogą być wywołane przez realizację dopuszczonych przez zmianę Studium sposobów użytkowania i zagospodarowania terenu.

Oddziaływania te, Prognoza ocenia z punktu widzenia potencjalnych korzystnych i niekorzystnych wpływów na poszczególne elementy środowiska jak: obszary Natura 2000, różnorodność biologiczną, ludzi, zwierzęta, rośliny, wodę, powietrze, powierzchnię ziemi, krajobraz, klimat, zasoby naturalne, zabytki, dobra materialne, a także z punktu widzenia wywołanych konfliktów między różnymi sposobami użytkowania przestrzeni.

Prognoza obejmuje następujące zagadnienia:

- podstawowe informacje o dokumencie planistycznym i dokumentach powiązanych,

- rozpoznanie stanu istniejącego środowiska przyrodniczego i określenie potencjalnych jego zmian (na podstawie opracowania ekofizjograficznego i wizji terenowej),
- charakterystykę i ocenę ustaleń oraz rozwiązań proponowanych w projekcie zmiany Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego,
- charakterystykę elementów i obszarów chronionych oraz celów ochrony środowiska,
- prognozę znaczącego oddziaływania na środowisko, zagrożeń i zmian środowiska wynikających z projektowanego przeznaczenia terenów,
- analizę rozwiązań zapobiegawczych i ograniczających negatywne skutki w środowisku,
- analizę możliwego transgranicznego oddziaływania,
- streszczenie zagadnień w języku niespecjalistycznym.

Prognoza w szczególności:

- uwzględnia zagrożenia mające wpływ na środowisko i zdrowie ludzi,
- uwzględnia wrażliwość i odporność środowiska na presję i jego zdolność do regeneracji,
- analizuje proponowane w projekcie zmiany Studium warunki zagospodarowania terenu, wynikające z potrzeb ochrony środowiska, prawidłowego gospodarowania zasobami przyrody oraz ochrony gruntów rolnych i leśnych.

W wyniku analizy ogólnej charakterystyki terenu i zamierzeń planistycznych oraz dostępnych materiałów, wizji terenowej, przyjęto następujące założenia:

- a) prognoza będzie wykonana w oparciu o istniejące materiały i wizję terenową,
- b) podstawą merytoryczną prognozy będzie opracowanie ekofizjograficzne wykonane specjalnie dla potrzeb niniejszej zmiany Studium, obejmujące analizowany obszar (zgodnie z art. 72 ust. 4 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. Prawo ochrony środowiska),
- c) zastosowana metoda oceny (wartościowania) terenów umożliwi ocenę skutków realizacji ustaleń planistycznych w środowisku przyrodniczym i antropogenicznym,
- d) część analityczna opracowania prognozy uwzględni nieco większy teren niż ten określony zgodnie z w zamierzeniami planistycznymi,
- e) do ocen wykonywanych w ramach prognozy zostaną zastosowane względne wartości, które umożliwią ostateczną ocenę danego przedsięwzięcia planistycznego.

Określenie charakteru, nasilenia i zasięgu przestrzennego prawdopodobnych oddziaływań na środowisko, które mogą być wywołane przez realizację dopuszczonych przez zmianę Studium sposobów użytkowania i zagospodarowania terenu, jest rzeczą trudną i trzeba liczyć się z szacunkowym charakterem prognozy. Wpływ na to mają również zmieniające się warunki otoczenia, niezależne od ustaleń zmiany Studium.

6.2. Przewidywane znaczące oddziaływanie na środowisko.

Zgodnie z art. 51 ustęp 2, punkt 2, litera e, ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, prognoza oddziaływania na środowisko m in. określa, analizuje i ocenia przewidywane znaczące oddziaływanie, w tym oddziaływanie bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe i długoterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne, na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru, a także na poszczególne przyrodnicze i kulturowe komponenty środowiska.

6.2.1. Oddziaływanie na obszary Natura 2000.

Jak wynika z charakterystyki elementów i obszarów chronionych oraz celów ochrony środowiska (punkt 5.1. i 5.2. niniejszego opracowania) teren objęty niniejszym analizowaną zmianą Studium znajduje się w granicach Obszaru Specjalnej Ochrony Ptaków „Dolina Dolnej Noteci” (PLB080002). Pozostałe obszary chronione sieci Natura 2000 znajdują się w zdecydowanie większej odległości od obszaru planistycznego. Obszary te, ze względu na znaczną odległość od obszaru planistycznego ale także planowane zagospodarowanie tego terenu, w żaden sposób nie będą zagrożone jakimkolwiek jego negatywnym oddziaływaniem.

Pozostaje zatem do przeanalizowania ewentualny wpływ planowanego zagospodarowania obszaru planistycznego na przedmiot ochrony i funkcjonalno – przestrzenną spójność obszaru Natura 2000 – „Dolinę Dolnej Noteci” (PLB080002). Ogólny opis tego obszaru naturalnego znajduje się w rozdziale 5.1. „Istniejące elementy i obszary chronione”. Poniżej przedstawiono dane odnoszące się do przedmiotów i celów ochrony oraz do kwestii zagrożeń dla tego obszaru (wg SDF).

Dolina Dolnej Noteci, jest częścią Pradoliny Toruńsko – Eberswaldzkiej znajdującą się w Kotlinie Gorzowskiej. Jest to jedno z 4 charakterystycznych rozszerzeń pradoliny. Jest to rozległa dolina o szerokości dochodzącej do 13,5 km. Charakter doliny na odcinku między Drezdenkiem a Santokiem jest odmienny od obszarów leżących w górę rzeki - zdecydowanie więcej jest tu gruntów ornych oraz terenów zabudowanych. Ponad 50% obszaru stanowi mozaika rozproszonej zabudowy wiejskiej, gruntów ornych, niewielkich powierzchniowo łąk i pastwisk. Większe powierzchnie podmokłych łąk znajdują się wzdłuż rzeki, zwłaszcza w rejonie Goszczanowca, Gościmia oraz między Trzebiczem a Drezdenkiem. Znaczna część tych łąk to okresowo zalewane i podtapiane turzycowiska. W przeciwieństwie do pozostałych fragmentów rzeki, na badanym odcinku Noteć jest rzeką wolno płynącą, bez jazów piętrzących oraz śluz. Na prawie całym odcinku wzdłuż rzeki znajdują się wały przeciwpowodziowe. Obszar międzywala (o przeciętnej szerokości 450 – 500 m) to mozaika łąk kośnych i pastwisk, zbiorowisk szuwarowych, starorzeczy oraz szybko zwiększających powierzchnię, inicjalnych stadiów lasów łęgowych. Starorzecza w większości są odcięte od rzeki, co powoduje szybkie ich zarastanie i łądowienie. W okresie wiosennych wezbrań zalaniu lub podtopieniu ulega głównie międzywale. Na zawalu rozległe rozlewiska tworzą się tylko w okolicach Goszczanowca i Gościmia oraz na nieobwałowanym fragmencie między Drezdenkiem a Trzebiczem. Dolina Dolnej Noteci jest prawie bezleśna. Znajdują się

tu tylko niewielkie powierzchniowo lasy wierzbowe, olsy oraz lokalnie na wydmach suche bory sosnowe (w płatach po kilka-kilkadziesiąt ha).

Na terenie obszaru specjalnej ochrony ptaków Dolina Dolnej Noteci PLB080002 stwierdzono łącznie 26 lęgowych gatunków ptaków z załącznika I Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa oraz 38 gatunków regularnie migrujących nie wymienionych w załączniku I w/w Dyrektywy. 24 gatunki (tj. 10 gatunków z zał. I w/w Dyrektywy i 14 gatunków regularnie migrujących nie wymienionych w zał. I w/w Dyrektywy) spełnia kryteria uznania ich za przedmioty ochrony przedmiotowego obszaru Natura 2000 (według wytycznych GDOŚ wersja 2012.1).

- A028 Czapla siwa *Ardea cinerea*

W Polsce czapla siwa gniazduje na całym niżu, lecz rozmieszczenie kolonii jest nierównomierne. Liczniej gatunek ten zasiedla północną i zachodnią część kraju, natomiast mniej licznie występuje na Pojezierzu Wielkopolskim, Nizinie Południowo-wielkopolskiej, Wyżynie Małopolskiej i śląsko-Krakowskiej oraz na Podkarpaciu. Liczebność lęgowej populacji krajowej szacowana jest na poziomie około 9 000-10 000 par (Sikora et al. 2007).

Populacja: ocena ogólna C. Gatunek w obszarze jako lęgowy występuje wyłącznie w południowej części obszaru w ramach jednej funkcjonującej kolonii rozrodczej, w liczbie 67-86 par, co stanowi 0,74-0,86% populacji krajowej, szacowanej wg danych Sikora et al. 2007, na 9 000-10 000p.

Stan zachowania: B, w tym: stopień zachowania cech siedliska gatunku: II (elementy dobrze zachowane, w szczególności dotyczy to powierzchni okresowych rozlewisk wód w strefie międzywala, funkcjonujących starorzeczy, torfianek i lokalnych zabagnień terenu oraz licznych kanałów i rowów, stanowiących istotne żerowiska gatunku).

Izolacja: ocena C (populacja nieizolowana).

- A031 Bocian biały *Ciconia ciconia*

Gatunek rozpowszechniony, średnio liczny, występujący na niżu i terenach podgórskich całego kraju. Związany głównie z obszarami osiedli ludzkich w obrębie których gniazduje oraz terenami otwartymi takimi jak łąki i pastwiska, uprawy roślin motylkowych, płytkie rzeki, starorzecza, stawy oraz bagna stanowiące tereny zasobne w preferowany pokarm. Liczebność populacji krajowej szacowana jest na poziomie około 52,5 tys.par (Jakubiec i Guziak 1998, 2006).

Populacja: ocena ogólna C. Gatunek w obszarze rozmieszczony równomiernie na terenie całego obszaru, w liczbie 144 par, co stanowi około 0,3% populacji krajowej, szacowanej wg danych Sikora et al. 2007, na 44 000-46 000p. Z uwagi na fakt, że gatunek ten znajduje w obszarze optymalne i znacząco lepsze siedliska niż w pozostałej części kraju i osiąga w obszarze ponad standardowe parametry populacji wyrażone m.in. bardzo wysokim zagęszczeniem par lęgowych (58p/100 km²), należącym do najwyższych zagęszczeń w Polsce (Jakubiec i Guziak 2006). A także zważywszy, iż gatunek ten w sensie ekologicznym pełni w obszarze bardzo istotną funkcję gatunku osłonowego, dla wielu innych zbliżonych ekologicznie taksonów (w szczególności blaszkodziobych i chruścieli), głównie pod względem zabezpieczenia (na optymalnym poziomie) warunków funkcjonowania siedlisk tych gatunków w skali obszaru, należy uznać, że populacja bociana białego w obszarze jest znacząca i że obszar ten pełni istotną funkcję dla ochrony tego gatunku (inne

kryteria ornitologiczne). Za takim podejściem przemawia także fakt, że bocian biały pomimo szerokiego rozpowszechnienia jest gatunkiem kwalifikującym dla zaledwie 10 obszarów Natura 2000 (w tym tylko dla 2 w zachodniej Polsce) (Wilk et al. 2010). Stan zachowania: B, w tym: stopień zachowania cech siedliska gatunku: II (elementy dobrze zachowane, w szczególności dotyczy to powierzchni siedlisk łąkowo-pastwiskowych oraz otwartych wód powierzchniowych, stanowiących istotne żerowiska gatunku).

Izolacja: ocena C (populacja nieizolowana).

- A036 Łabędź niemy *Cygnus olor*

Umiarkowanie rozpowszechniony, nieliczny. Zwarte lęgowiska łabędzia niemego w Polsce obejmują prawie całą niziną część kraju. Na nizinach: Mazowieckiej i Podlaskiej jest bardzo nieliczny. Natomiast na południu, głównie na Pogórzu, w Beskidach i części Kotliny Sandomierskiej występuje skrajnie nielicznie. Liczebność lęgowej populacji krajowej szacowana jest na poziomie około 6 500-7 000 par (Sikora et al. 2007).

Populacja: ocena ogólna C. Gatunek w obszarze rozmieszczony jest równomiernie na terenie całego obszaru w liczbie około 50 par, co stanowi 0,71-0,77% populacji krajowej, szacowanej wg danych Sikora et al. 2007, na 6 500-7 000p.

Stan zachowania: B, w tym: stopień zachowania cech siedliska gatunku: II (elementy dobrze zachowane, w szczególności dotyczy to powierzchni okresowych rozlewisk wód w strefie międzywala, funkcjonujących starorzeczy oraz licznych kanałów i rowów z dobrze rozwiniętym i wykształconym szuwarem wysokim, stanowiącym dogodne miejsca gniazdowe oraz istotne żerowiska gatunku).

Izolacja: ocena C (populacja nieizolowana).

- A038 Łabędź krzykliwy *Cygnus cygnus*

Gatunek gniazduje w północnej Europie, od Islandii przez Skandynawię do północnej Rosji. W Polsce łabędź krzykliwy jest gatunkiem bardzo nielicznym, występującym lokalnie, preferującym w siedliska zasobne w stawy rybne oraz doliny rzeczne ze starorzeczami. Ze względu na wymagania pokarmowe najchętniej zasiedla zbiorniki z niewysoką roślinnością tworzoną przez zbiorowiska makrofity. Liczebność krajowej populacji lęgowej szacowana jest na poziomie około 30-35 par (Sikora et al. 2007).

Populacja: (kryterium C2): ocena ogólna C. Gatunek w obszarze podczas migracji wiosenno-jesiennej rozmieszczony jest na terenie całego obszaru, głównie jednak w strefie międzywala w liczbie 540-1300 osobników, co stanowi 0,91-2,20% (średnio: 1,60%) szlaku wędrówkowego gatunku, stanowiącego wg Sikora et al. 2011, około 590 osobników.

Stan zachowania: B, w tym: stopień zachowania cech siedliska gatunku: II (elementy dobrze zachowane, w szczególności dotyczy to powierzchni okresowych rozlewisk wód w strefie międzywala, funkcjonujących starorzeczy oraz licznych kanałów).

Izolacja: ocena C (populacja nieizolowana).

- A039 Gęś zbożowa *Anser fabalis*

Gnieździ się w strefie tundry i północnej tajgi, często nad różnego rodzaju wodami. W Polsce jest gatunkiem nielęgowym, średnio licznie i licznie przelotnym, zimującym głównie na zachodzie kraju (Bartoszewicz M. 2004).

Populacja: (kryterium C3): ocena ogólna C. Gatunek w obszarze podczas migracji długodystansowej oraz w trakcie zimowania rozmieszczony jest w miarę

równomiernie na terenie całego obszaru, w liczbie około 4 500 osobników, co stanowi 0,75% szlaku wędrówkowego gatunku, stanowiącego wg Sikora et al. 2011, około 6 000 osobników. Z uwagi jednak na fakt, że obszar specjalnej ochrony ptaków Dolina Dolnej Noteci PLB080002 wyznaczony został w granicach głównego korytarza migracji ptaków wodno-błotnych w Polsce zachodniej, jakim jest Pradolina Toruńsko-Eberswaldzka, podtrzymująca łączność ekologiczną pomiędzy obszarami specjalnej ochrony ptaków Polski, Niemiec oraz krajów Skandynawii ma on kluczowe znaczenie dla ochrony europejskich zgrupowań gęsi zbożowej w okresie ich migracji i zimowania, stąd też należy uznać, że populacja gatunku w obszarze jest znacząca i że obszar ma istotne znaczenie dla jego ochrony w skali kontynentalnego regionu biogeograficznego oraz całej Unii Europejskiej. Gęś zbożowa jest gatunkiem kwalifikującym dla zaledwie 23 obszarów Natura 2000 w Polsce (Wilk et al. 2010).

Stan zachowania: B, w tym: stopień zachowania cech siedliska gatunku: II (elementy dobrze zachowane, w szczególności dotyczy to powierzchni trwałych użytków zielonych, powierzchni szuwarów wysokich i niskich, a także okresowych rozlewisk wód w strefie międzywala, funkcjonujących starorzeczy oraz licznych kanałów i rowów stanowiących dogodne miejsca odpoczynku oraz żerowania gatunku).

Izolacja: ocena C (populacja nieizolowana).

- A041 Gęś białoczelna *Anser albifrons*

Gniazduje w Holarktyce, na północ od granicy lasów, do wysokości 1000 m n.p.m. Zasiedlając różne typy tundry. W Polsce jest gatunkiem niełęgowym, na północy kraju licznie, na południu bardzo nielicznie przelotny, zimuje mniej lub bardziej licznie, w zależności od ostrości zimy (Bartoszewicz M. 2004).

Populacja: (kryterium C3): ocena ogólna C. Gatunek w obszarze podczas migracji długodystansowej oraz w trakcie zimowania rozmieszczony jest w miarę równomiernie na terenie całego obszaru, w liczbie około 7 000 osobników, co stanowi 0,7% szlaku wędrówkowego gatunku, stanowiącego wg Sikora et al. 2011, około 10 000 osobników. Z uwagi jednak na fakt, że obszar specjalnej ochrony ptaków Dolina Dolnej Noteci PLB080002 wyznaczony został w granicach głównego korytarza migracji ptaków wodno-błotnych w Polsce zachodniej, jakim jest Pradolina Toruńsko-Eberswaldzka, podtrzymująca łączność ekologiczną pomiędzy obszarami specjalnej ochrony ptaków Polski, Niemiec oraz krajów Skandynawii, ma on kluczowe znaczenie dla ochrony europejskich zgrupowań gęsi białoczelną w okresie ich migracji i zimowania, stąd też należy uznać, że populacja gatunku w obszarze jest znacząca i że obszar ma istotne znaczenie dla jego ochrony w skali kontynentalnego regionu biogeograficznego oraz całej Unii Europejskiej. Gęś białoczelna jest gatunkiem kwalifikującym dla zaledwie 14 obszarów Natura 2000 w Polsce (Wilk et al. 2010).

Stan zachowania: B, w tym: stopień zachowania cech siedliska gatunku: II (elementy dobrze zachowane, w szczególności dotyczy to powierzchni trwałych użytków zielonych, powierzchni szuwarów wysokich i niskich, a także okresowych rozlewisk wód w strefie międzywala, funkcjonujących starorzeczy oraz licznych kanałów i rowów stanowiących dogodne miejsca odpoczynku oraz żerowania gatunku).

Izolacja: ocena C (populacja nieizolowana).

- A043 Gęś gęgawa *Anser anser* (populacja lęgowa).

Gatunek słabo rozpowszechniony, bardzo nieliczny. Liczebność lęgowej populacji krajowej szacowana jest na poziomie około 3 200-3 600 par (Sikora et al. 2007).

Populacja: ocena ogólna B. Gatunek w obszarze rozmieszczony jest równomiernie na terenie całego obszaru, w liczbie około 111-120 par, co stanowi 3,33-3,46% populacji krajowej, szacowanej wg danych Sikora et al. 2007, na 3 200-3 600p. (przedział 15% - $p > 2\%$).

Stan zachowania: B, w tym: stopień zachowania cech siedliska gatunku: II (elementy dobrze zachowane, w szczególności dotyczy to powierzchni trwałych użytków zielonych, powierzchni szuwarów wysokich i niskich, a także okresowych rozlewisk wód w strefie międzywala, funkcjonujących starorzeczy oraz licznych kanałów i rowów stanowiących dogodne miejsca gniazdowe oraz żerowania gatunku).

Izolacja: ocena C (populacja nieizolowana).

- A051 Krakwa *Anas strepera*

Gatunek słabo rozpowszechniony, bardzo nieliczny. Liczebność lęgowej populacji krajowej szacowana jest na poziomie około 2 000-2 200 par (Sikora et al. 2007).

Populacja: ocena ogólna C. Gatunek w obszarze rozmieszczony jest punktowo głównie w strefie międzywala, w liczbie około 15-17 par, co stanowi 0,75-0,77% populacji krajowej, szacowanej wg danych Sikora et al. 2007, na 2 000-2 200p.

Stan zachowania: B, w tym: stopień zachowania cech siedliska gatunku: II (elementy dobrze zachowane, w szczególności dotyczy to powierzchni okresowych rozlewisk wód w strefie międzywala, funkcjonujących starorzeczy z bujnie wykształconą roślinnością wynurzoną oraz licznych kanałów i rowów stanowiących dogodne miejsca gniazdowe oraz żerowania gatunku).

Izolacja: ocena C (populacja nieizolowana).

- A055 Cyranka *Anas querquedula* (populacja lęgowa)

Gatunek słabo rozpowszechniony, bardzo nieliczny lub nieliczny. Liczebność lęgowej populacji krajowej szacowana jest na poziomie około 2 000-3 500 par (Sikora et al. 2007).

Populacja: ocena ogólna B. Gatunek w obszarze rozmieszczony jest punktowo głównie w strefie międzywala rzeki Noteci i Starej Noteci, w liczbie około 46-50 par, co stanowi 1,43-2,30% populacji krajowej, szacowanej wg danych Sikora et al. 2007, na 2 000-3 500p. (przedział 15% - $p > 2\%$).

Stan zachowania: B, w tym: stopień zachowania cech siedliska gatunku: II (elementy dobrze zachowane, w szczególności dotyczy to powierzchni okresowych rozlewisk wód w strefie międzywala, funkcjonujących starorzeczy, torfianek z bujnie wykształconą roślinnością wynurzoną oraz licznych kanałów i rowów stanowiących dogodne miejsca gniazdowe oraz żerowania gatunku).

Izolacja: ocena C (populacja nieizolowana).

- A056 Płaskonos *Anas clypeata*

Gatunek słabo rozpowszechniony, bardzo nieliczny. Liczebność lęgowej populacji krajowej szacowana jest na poziomie około 1 300-2 000 par (Sikora et al. 2007).

Populacja: ocena ogólna C. Gatunek w obszarze rozmieszczony jest punktowo głównie w strefie międzywala rzeki Noteci, w liczbie około 10-12 par, co stanowi 0,60-0,77% populacji krajowej, szacowanej wg danych Sikora et al. 2007, na 1 300-2 000p.

Stan zachowania: B, w tym: stopień zachowania cech siedliska gatunku: II (elementy dobrze zachowane, w szczególności dotyczy to powierzchni okresowych rozlewisk wód w strefie międzywala, funkcjonujących starorzeczy, torfianek z bujnie

wykształconą roślinnością wynurzoną oraz licznych kanałów i rowów stanowiących dogodne miejsca gniazdowe oraz żerowania gatunku).

Izolacja: ocena C (populacja nieizolowana).

- A073 Kania czarna *Milvus migrans*

Gatunek słabo rozpowszechniony, skrajnie nieliczny lub bardzo nieliczny, występujący głównie w zachodniej i północno-wschodniej części kraju. Związany z obszarami dolin rzecznych, oraz terenami zasobnymi w śródlądowe zbiorniki wodne. W ostatnich latach populacja tego gatunku ustabilizowała się na bardzo niskim poziomie około 300-400 par, choć wyniki monitoringu prowadzonego w ramach PMŚ w latach 2008-2009 wskazują na zaskakująco wysokie fluktuacje liczebności gatunku pomiędzy poszczególnymi latami (Neubauer et al. 2011, Sikora et al. 2007).

Populacja: ocena ogólna C. Gatunek w obszarze rozmieszczony jest nierównomiernie, głównie w zachodniej oraz południowej części obszaru, w liczbie 2-4 par, co stanowi około 0,66-1,0% populacji krajowej, szacowanej wg danych Sikora et al. 2007, na 300-400p.

Stan zachowania: B, w tym: stopień zachowania cech siedliska gatunku: II (elementy dobrze zachowane, w szczególności dotyczy to powierzchni siedlisk łąkowo-pastwiskowych oraz otwartych wód powierzchniowych, stanowiących istotne żerowiska gatunku, a także zwiększający się udział lasów łęgowych stanowiących potencjalne miejsca rozrodu gatunku w obszarze).

Izolacja: ocena C (populacja nieizolowana).

- A074 Kania ruda *Milvus milvus*

Gatunek słabo rozpowszechniony, bardzo nieliczny. Liczebność lęgowej populacji krajowej szacowana jest na poziomie około 650-700 par (Sikora et al. 2007).

Populacja: ocena ogólna C. Gatunek w obszarze rozmieszczony jest nierównomiernie, głównie w zachodniej oraz południowej części obszaru, w liczbie 3-5 par, co stanowi około 0,46-0,71% populacji krajowej, szacowanej wg danych Sikora et al. 2007, na 650-700p.

Stan zachowania: B, w tym: stopień zachowania cech siedliska gatunku: II (elementy dobrze zachowane, w szczególności dotyczy to powierzchni siedlisk łąkowo-pastwiskowych oraz otwartych wód powierzchniowych, stanowiących istotne żerowiska gatunku, a także zwiększający się udział lasów łęgowych stanowiących potencjalne miejsca rozrodu gatunku w obszarze).

Izolacja: ocena C (populacja nieizolowana).

- A118 Wodnik *Rallus aquaticus*

Gatunek umiarkowanie rozpowszechniony, nieliczny. Liczebność lęgowej populacji krajowej szacowana jest na poziomie około 10 000-20 000 par (Sikora et al. 2007).

Populacja: ocena ogólna C. Gatunek w obszarze rozmieszczony jest punktowo głównie w strefie międzywala rzeki Noteci, w liczbie około 80-90 par, co stanowi 0,45-0,80% populacji krajowej, szacowanej wg danych Sikora et al. 2007, na 10 000-20 000p.

Stan zachowania: B, w tym: stopień zachowania cech siedliska gatunku: II (elementy dobrze zachowane, w szczególności dotyczy to powierzchni turzycowisk, okresowych rozlewisk wód w strefie międzywala, funkcjonujących starorzeczy

i torfianek z bujnie wykształconą roślinnością wynurzoną oraz licznych kanałów i rowów stanowiących dogodne miejsca gniazdowe oraz żerowania gatunku).

Izolacja: ocena C (populacja nieizolowana).

- A119 Kropiatka Porzana porzana

Gatunek słabo rozpowszechniony, bardzo nieliczny lub nieliczny. Liczebność lęgowej populacji krajowej szacowana jest na poziomie około 2 500- 3 500 par (Sikora et al. 2007).

Populacja: ocena ogólna B. Gatunek w obszarze rozmieszczony jest punktowo głównie w strefie międzywala rzeki Noteci, w liczbie około 84-90 par, co stanowi 2,57-3,36% populacji krajowej, szacowanej wg danych Sikora et al. 2007, na 2 500-3 500p. (przedział 15% - p > 2%).

Stan zachowania: B, w tym: stopień zachowania cech siedliska gatunku: II (elementy dobrze zachowane, w szczególności dotyczy to powierzchni okresowych rozlewisk wód w strefie międzywala, funkcjonujących starorzeczy, torfianek z bujnie wykształconą roślinnością wynurzoną oraz licznych kanałów i rowów stanowiących dogodne miejsca gniazdowe oraz żerowania gatunku).

Izolacja: ocena C (populacja nieizolowana).

- A122 Derkacz *Crex crex*

Gatunek umiarkowanie rozpowszechniony, nieliczny i średnio liczny. Liczebność lęgowej populacji krajowej szacowana jest na poziomie około 30 000-45 000 par (Sikora et al. 2007).

Populacja: ocena ogólna C. Gatunek w obszarze rozmieszczony jest równomiernie na terenie całego obszaru, w liczbie około 135-140 par, co stanowi 0,31-0,45% populacji krajowej, szacowanej wg danych Sikora et al. 2007, na 30 000-45 000p. Pomimo, iż gatunek nie spełnia kryterium ilościowego, umożliwiającego wpisanie go a priori na listę przedmiotów ochrony obszaru, to jednak zważywszy na kryterium: obecności wyjątkowej jakości siedlisk gatunku w obszarze, znacząco lepszych od średniej krajowej, co potwierdza stwierdzone w Dolinie Dolnej Noteci jedno z najwyższych zagęszczeń derkacza w Polsce (60s/100 km²) (por. Sikora et al. 2007), oraz faktu, że obszar jest jednym z 5 obszarów Natura 2000 który pełni kluczową funkcję w ochronie zasobów tego gatunku w warunkach Polski zachodniej (Wilk et al. 2010), a także z uwagi, że derkacz jako gatunek zagrożony globalnie wg kryteriów IUCN, należy do kategorii gatunków najważniejszych z punktu widzenia ochrony obszaru PLB080002 (gatunek specjalnej troski), stąd należy uznać, że populacja gatunku w obszarze jest znacząca i że obszar ma istotne znaczenie dla jego ochrony (inne kryteria ornitologiczne).

Stan zachowania: B, w tym: stopień zachowania cech siedliska gatunku: II (elementy dobrze zachowane, w szczególności dotyczy to powierzchni trwałych użytków zielonych, turzycowisk, funkcjonujących starorzeczy, torfianek z bujnie wykształconą roślinnością wynurzoną oraz licznych kanałów i rowów stanowiących dogodne miejsca gniazdowe oraz żerowania gatunku).

Izolacja: ocena C (populacja nieizolowana).

- A127 Żuraw *Grus grus* (populacja lęgowa)

Gatunek umiarkowanie rozpowszechniony, nieliczny. Liczebność lęgowej populacji krajowej szacowana jest na poziomie około 10 000-12 000 par (Sikora et al. 2007).

Populacja: ocena ogólna C. Gatunek w obszarze rozmieszczony jest równomiernie na terenie całego obszaru, w liczbie około 62-67 par, co stanowi 0,56-0,62% populacji krajowej, szacowanej wg danych Sikora et al. 2007, na 10 000-12 000p.

Stan zachowania: B, w tym: stopień zachowania cech siedliska gatunku: II (elementy dobrze zachowane, w szczególności dotyczy to powierzchni trwałych użytków zielonych, turzycowisk, funkcjonujących starorzeczy, torfianek z bujnie wykształconą roślinnością wynurzoną oraz licznych kanałów i rowów stanowiących dogodne miejsca gniazdowe oraz żerowania gatunku).

Izolacja: ocena C (populacja nieizolowana).

- A153 Kszyk Gallinago gallinago

Gatunek umiarkowanie rozpowszechniony, nieliczny. Liczebność lęgowej populacji krajowej szacowana jest na poziomie około 15 000-30 000 par (Sikora et al. 2007).

Populacja: ocena ogólna C. Gatunek w obszarze rozmieszczony jest w miarę równomiernie wzdłuż rzeki Noteci i Starej Noteci, w liczbie około 282-300 par, co stanowi 1,0-1,88% populacji krajowej, szacowanej wg danych Sikora et al. 2007, na 15 000-30 000p.

Stan zachowania: B, w tym: stopień zachowania cech siedliska gatunku: II (elementy dobrze zachowane, w szczególności dotyczy to powierzchni trwałych użytków zielonych, turzycowisk, funkcjonujących starorzeczy, torfianek z bujnie wykształconą roślinnością wynurzoną oraz licznych kanałów i rowów stanowiących dogodne miejsca gniazdowe oraz żerowania gatunku).

Izolacja: ocena C (populacja nieizolowana).

- A197 Rybitwa czarna Chlidonias Niger

Gatunek słabo rozpowszechniony, nieliczny. Liczebność lęgowej populacji krajowej szacowana jest na poziomie około 4 000-5 000 par (Sikora et al. 2007).

Populacja: ocena ogólna C. Gatunek w obszarze rozmieszczony jest punktowo wzdłuż rzeki Noteci w strefie międzywala, w liczbie około 38-40 par, co stanowi 0,80-0,95% populacji krajowej, szacowanej wg danych Sikora et al. 2007, na 4 000-5 000p.

Stan zachowania: B, w tym: stopień zachowania cech siedliska gatunku: II (elementy dobrze zachowane, w szczególności dotyczy to powierzchni zabagnień śródpolnych, funkcjonujących starorzeczy i torfianek z bujnie wykształconą roślinnością wynurzoną oraz licznych kanałów i rowów stanowiących dogodne miejsca gniazdowe oraz żerowania gatunku).

Izolacja: ocena C (populacja nieizolowana).

- A198 Rybitwa białoskrzydła Chlidonias leucopterus

Gatunek występujący lokalnie, skrajnie nieliczny lub bardzo nieliczny. Liczebność lęgowej populacji krajowej szacowana jest na poziomie około 50-4 500 par (Sikora et al. 2007).

Populacja: ocena ogólna C. Gatunek w obszarze rozmieszczony jest punktowo w strefie międzywala rzeki Noteci, w liczbie około 0-35 par, co stanowi 0-0,77% populacji krajowej, szacowanej wg danych Sikora et al. 2007, na 50-4 500p.

Stan zachowania: B, w tym: stopień zachowania cech siedliska gatunku: II (elementy dobrze zachowane, w szczególności dotyczy to okresowych rozlewisk wód w strefie międzywala rzeki Noteci, powierzchni zabagnień śródpolnych, funkcjonujących starorzeczy i torfianek z bujnie wykształconą roślinnością wynurzoną oraz licznych

kanałów i rowów stanowiących dogodne miejsca gniazdowe oraz żerowania gatunku).

Izolacja: ocena C (populacja nieizolowana).

- A272 Podróżniczek *Luscinia svecica*

Gatunek słabo rozpowszechniony, bardzo nieliczny. Liczebność lęgowej populacji krajowej szacowana jest na poziomie około 1 300-1 800 par (Sikora et al. 2007).

Populacja: ocena ogólna B. Gatunek w obszarze rozmieszczony jest punktowo głównie w strefie międzywala, w liczbie około 111-120 par, co stanowi 6,67-8,54% populacji krajowej, szacowanej wg danych Sikora et al. 2007, na 1 300-1 800p. (przedział 15% - $p > 2\%$).

Stan zachowania: B, w tym: stopień zachowania cech siedliska gatunku: II (elementy dobrze zachowane, w szczególności dotyczy to powierzchni regenerujących się lasów lęgowych i zarośli wierzbowych, funkcjonujących starorzeczy i torfianek z bujnie wykształconą roślinnością wynurzoną oraz licznych kanałów i rowów stanowiących dogodne miejsca gniazdowe oraz żerowania gatunku).

Izolacja: ocena C (populacja nieizolowana).

- A290 świerszczak *Locustella naevia*

Gatunek umiarkowanie rozpowszechniony, średnio liczny. Liczebność lęgowej populacji krajowej szacowana jest na poziomie około 100 000-200 000 par (Sikora et al. 2007).

Populacja: ocena ogólna C. Gatunek w obszarze rozmieszczony jest w miarę równomiernie na terenie całej ostoi, głównie jednak w strefie międzywala rzeki Noteci, w liczbie około 513-832 par, co stanowi 0,42-0,51% populacji krajowej, szacowanej wg danych Sikora et al. 2007, na 100 000-200 000p.

Stan zachowania: B, w tym: stopień zachowania cech siedliska gatunku: II (elementy dobrze zachowane, w szczególności dotyczy to powierzchni trwałych użytków zielonych, turzycowisk, zarośli wierzbowych oraz funkcjonujących starorzeczy, torfianek z bujnie wykształconą roślinnością wynurzoną stanowiących dogodne miejsca gniazdowe oraz żerowania gatunku).

Izolacja: ocena C (populacja nieizolowana).

- A292 Brzęczka *Locustella luscinioides*

Gatunek umiarkowanie rozpowszechniony, nieliczny. Liczebność lęgowej populacji krajowej szacowana jest na poziomie około 10 000-30 000 par (Sikora et al. 2007).

Populacja: ocena ogólna C. Gatunek w obszarze rozmieszczony jest w miarę równomiernie na terenie całej ostoi, głównie jednak w strefie międzywala rzeki Noteci, w liczbie około 60-70 par, co stanowi 0,23-0,60% populacji krajowej, szacowanej wg danych Sikora et al. 2007, na 10 000-30 000p.

Stan zachowania: B, w tym: stopień zachowania cech siedliska gatunku: II (elementy dobrze zachowane, w szczególności dotyczy to rozległych trzcinowisk w strefie międzywala rzeki Noteci, powierzchni zabagnień śródpolnych, funkcjonujących starorzeczy i torfianek z bujnie wykształconą roślinnością szuwarową oraz licznych kanałów i rowów stanowiących dogodne miejsca gniazdowe oraz żerowania gatunku).

Izolacja: ocena C (populacja nieizolowana).

- A307 Jarzębka Sylvia nisoria

Gatunek umiarkowanie rozpowszechniony, nieliczny lub średnio liczny. Liczebność lęgowej populacji krajowej szacowana jest na poziomie około 20 000-50 000 par (Sikora et al. 2007).

Populacja: ocena ogólna C. Gatunek w obszarze rozmieszczony jest w miarę równomiernie na terenie całej ostoi, w liczbie około 53-170 par, (średnio: 112 par) co stanowi 0,26-0,34% (średnio: 0,23-0,56%) populacji krajowej, szacowanej wg danych Sikora et al. 2007, na 20 000-50 000p.

Stan zachowania: B, w tym: stopień zachowania cech siedliska gatunku: II (elementy dobrze zachowane, w szczególności dotyczy to powierzchni zarośli wierzbowych, regenerujących się lasów łęgowych, oraz funkcjonujących starorzeczy, torfianek z bujnie wykształconą roślinnością wynurzoną stanowiących dogodnie miejsca gniazdowe oraz żerowania gatunku).

Izolacja: ocena C (populacja nieizolowana).

- A371 Dziwonia Carpodacus erythrinus

Gatunek umiarkowanie rozpowszechniony, nieliczny. Liczebność lęgowej populacji krajowej szacowana jest na poziomie około 10 000-30 000 par (Sikora et al. 2007).

Populacja: ocena ogólna C. Gatunek w obszarze rozmieszczony jest w miarę równomiernie jednak głównie w strefie międzywala rzeki Noteci, w liczbie około 63-70 par, co stanowi 0,23-0,63% populacji krajowej, szacowanej wg danych Sikora et al. 2007, na 10 000-30 000p.

Stan zachowania: B, w tym: stopień zachowania cech siedliska gatunku: II (elementy dobrze zachowane, w szczególności dotyczy to powierzchni zarośli wierzbowych, regenerujących się lasów łęgowych, oraz funkcjonujących starorzeczy, torfianek z bujnie wykształconą roślinnością wynurzoną stanowiących dogodnie miejsca gniazdowe oraz żerowania gatunku).

Izolacja: ocena C (populacja nieizolowana).

Ponadto obszar skupiając regularnie od 23 000 do 24 000 osobników różnych gatunków ptaków wodno-błotnych podczas migracji wiosenno-jesiennej, spełnia także kryterium kwalifikacji obszaru do miana ostoi ptaków o znaczeniu międzynarodowym (IBA) wg kryteriów BirdLife International - kryterium: A4iii oraz C4.

Klasy siedlisk przyrodniczych występujących na terenie obszaru i ocena znaczenia obszaru dla tych siedlisk:

Klasa siedliska przyrodniczego	Pokrycie [%]
N23	0.39
N10	70.99
N17	0.37
N16	1.02
N19	0.26
N06	0.8
N07	0.42
N12	25.75
Ogółem pokrycia siedliska przyrodniczego	100

Zagrożenia, presja i działania mające wpływ na obszar:

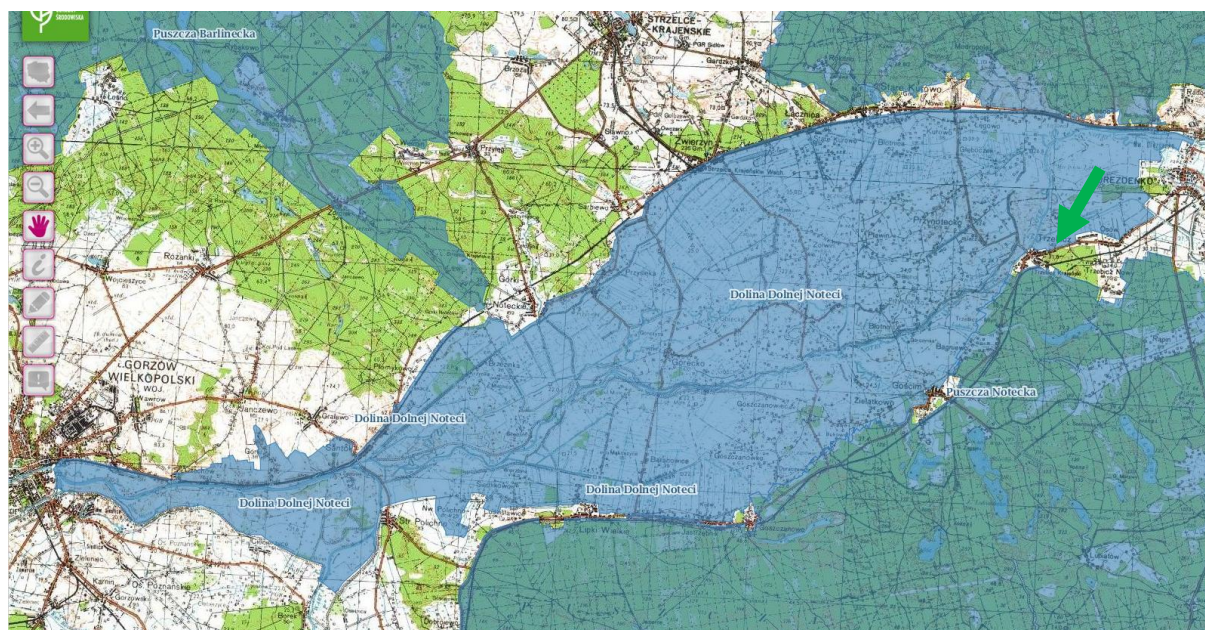
Oddziaływania negatywne			
Poziom	Zagrożenia i presje [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne / zewnętrzne [i o b]
M	J02.03		i
H	J02.01.02		i
H	I01		b
H	A03.01		i
H	A03.03		i
H	A04.03		i
M	C03.03		b
Oddziaływania pozytywne			
Poziom	Działania, zarządzanie [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne / zewnętrzne [i o b]
H	A04.01.01		i

Poziom: H = wysoki, M = średni, L = niski.

Zanieczyszczenie: N = stosowanie azotu, P = stosowanie fosforu/fosforanów, A = stosowanie kwasów/zakwaszanie, T = toksyczne chemikalia nieorganiczne,

O = toksyczne chemikalia organiczne, X = zanieczyszczenia mieszane.

i = wewnętrzne, o = zewnętrzne, b = jednoczesne.

Położenie obszaru planistycznego (zielona strzałka) w stosunku do całej powierzchni „Doliny Dolnej Noteci”.

Jak wynika z analizy dostępnych materiałów opisowych i kartograficznych oraz z opracowania ekofizjograficznego i wizji terenowej, wykonanej w ramach niniejszego opracowania, na obszarze planistycznym, nie występują żadne siedliska i stanowiska

zwierząt będące przedmiotem ochrony w obszarze naturowym „Dolina Dolnej Noteci”. Co więcej, siedliska takie i stanowiska zwierząt znajdują się w znacznej odległości od granic obszaru planistycznego.

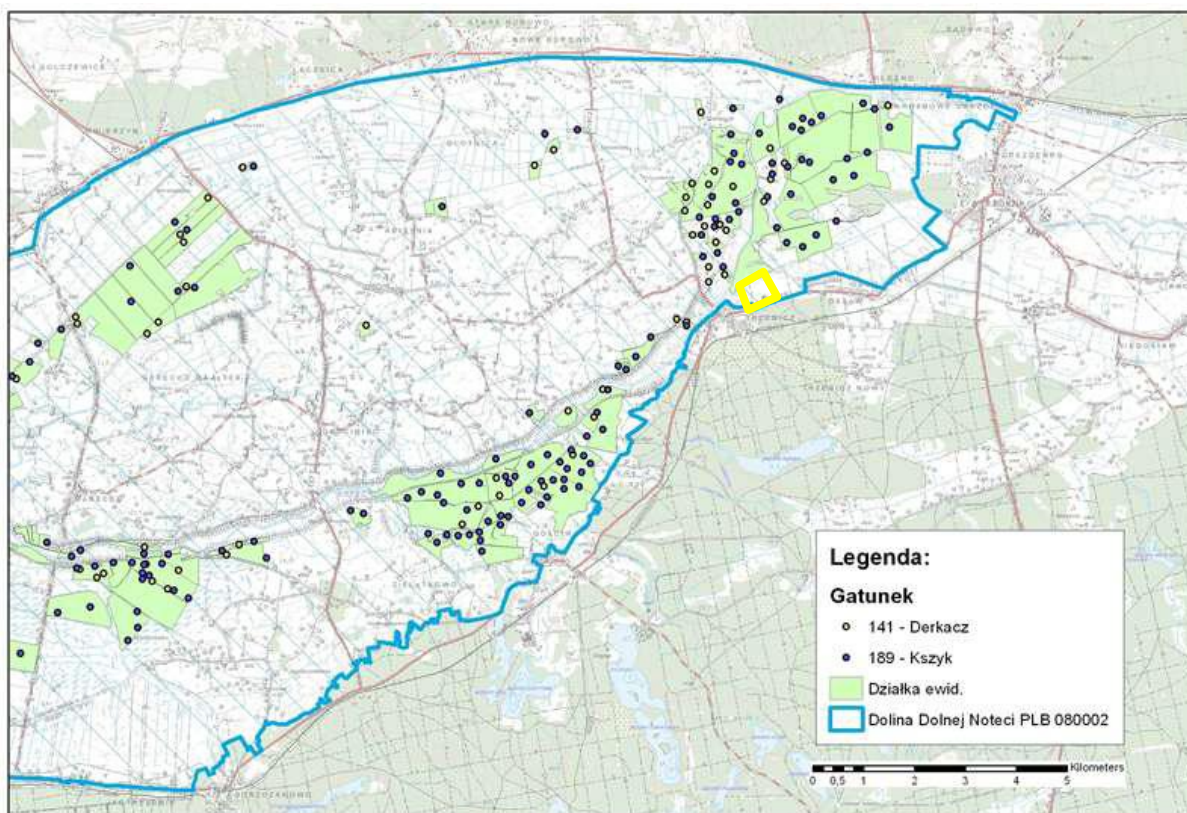
Dla analizowanego obszaru naturowego, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Gorzowie Wlkp. Zarządzeniem z dnia 14 stycznia 2014r. ustanowił plan zadań ochronnych (Dz. Urz. Województwa Lubuskiego z Dia 21 stycznia 2014r., poz. 188). Jak wynika z danych zawartych na stronie internetowej Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Gorzowie Wlkp. Plan ten do chwili obecnej nie został zmieniony, ani zaktualizowany.

Analiza zidentyfikowanych istniejących i potencjalnych zagrożeń dla zachowania właściwego stanu ochrony gatunków zwierząt i ich siedlisk będących przedmiotami ochrony tego obszaru naturowego (załącznik nr 3 cytowanego rozporządzenia) wykazała, że planowane funkcje obszaru (wprowadzenie funkcji produkcyjnych, magazynowych, składowych, infrastruktury technicznej i dróg w miejsce dotychczasowych funkcji rolniczych), nie spowodują intensyfikacji określonych w tym rozporządzeniu i zidentyfikowanych w załączniku istniejących zagrożeń. Nie spowodują także zagrożeń określonych w tym załączniku, jako potencjalne. Jak wynika z treści opisu zagrożeń dla ustanowionych przedmiotów ochrony, planowany sposób zagospodarowania i użytkowania terenu oraz jego funkcjonowanie, pozostaną bez związku z opisanymi w tym załączniku zjawiskami.

Z załącznika nr 4 rozporządzenia wynika, że przedmiotem ochrony są następujące gatunki:

- A028 Czapla siwa *Ardea cinerea*,
- A031 Bocian biały *Ciconia ciconia*,
- A036 Łabędź niemy *Cygnus olor* (pop. lęgowa),
- A038 Łabędź krzykliwy *Cygnus Cygnus* (pop. przelotna),
- A039 Gęś zbożowa *Anser fabalis* (pop. przelotna),
- A041 Gęś biało czelna *Anser albifrons* (pop. przelotna),
- A043 Gęgawa *Anser anser* (pop. lęgowa),
- A051 Krakwa *Anas strepeta*,
- A055 Cyranka *Anas querquedula* (pop. lęgowa),
- A056 Płaskonos *Anas clypeata*,
- A073 Kania czarna *Milvus migrant*,
- A074 Kania ruda *Milvus milvus*,
- A118 Wodnik *Rallus aquaticus*,
- A119 Krociatka *Porzana porzana*,
- A122 Derkacz *Crex crex*,
- A127 Żuraw *Grus grus* (pop. lęgowa),
- A153 Kszyk *Gallinago Gallinago*,
- A197 Rybitwa czarna *Chlidonias Niger*,
- A198 Rybitwa białoskrzydła *Chlidonias leucopterus*,
- A272 Podróżniczek *Luscinia svecica*,
- A290 Świerszczak *Locustella naevia*,
- A307 Jarzębatka *Sylvia nisoria*,
- A371 Dziwonia *Carpodacus erythrinus*.

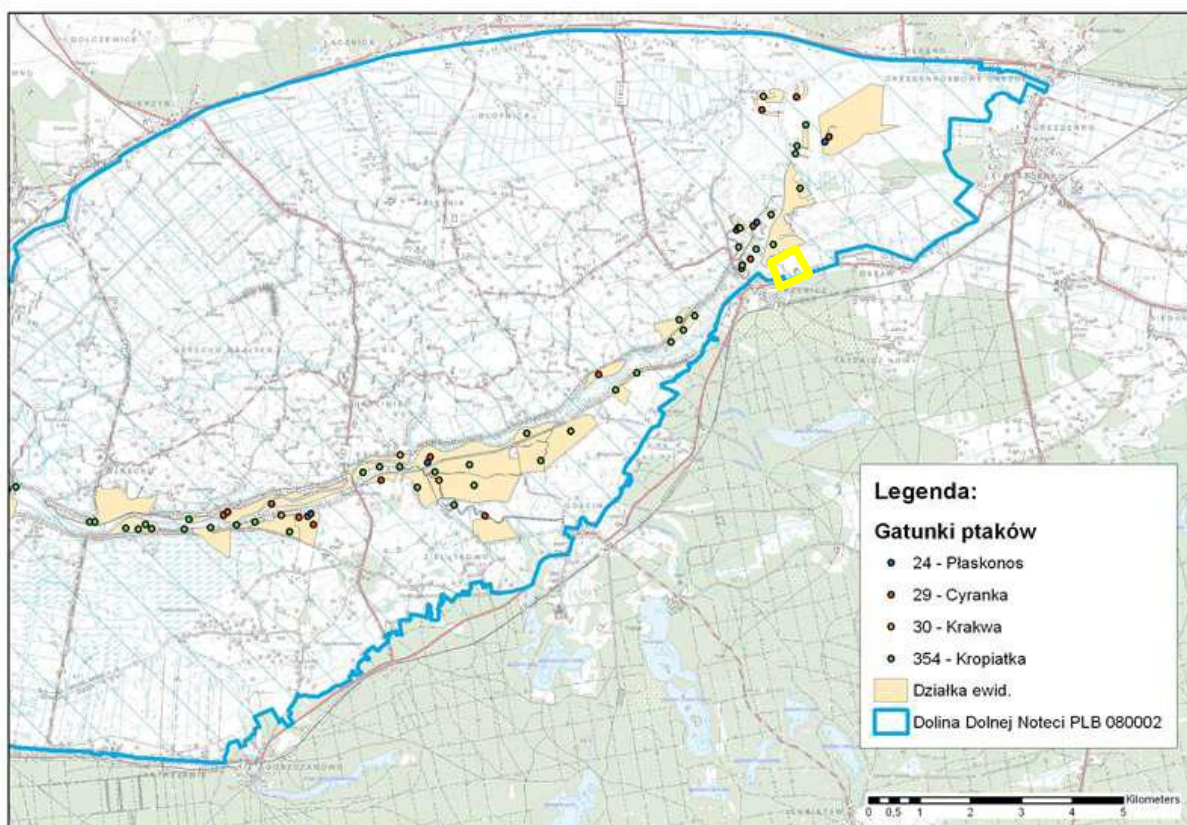
Analiza celów działań ochronnych opisanych w załączniku nr 4 wskazuje, że realizacja funkcji planistycznych na obszarze objętym analizowaną zmianą Studium nie koliduje w żaden sposób z opisanymi tam warunkami i działaniami.

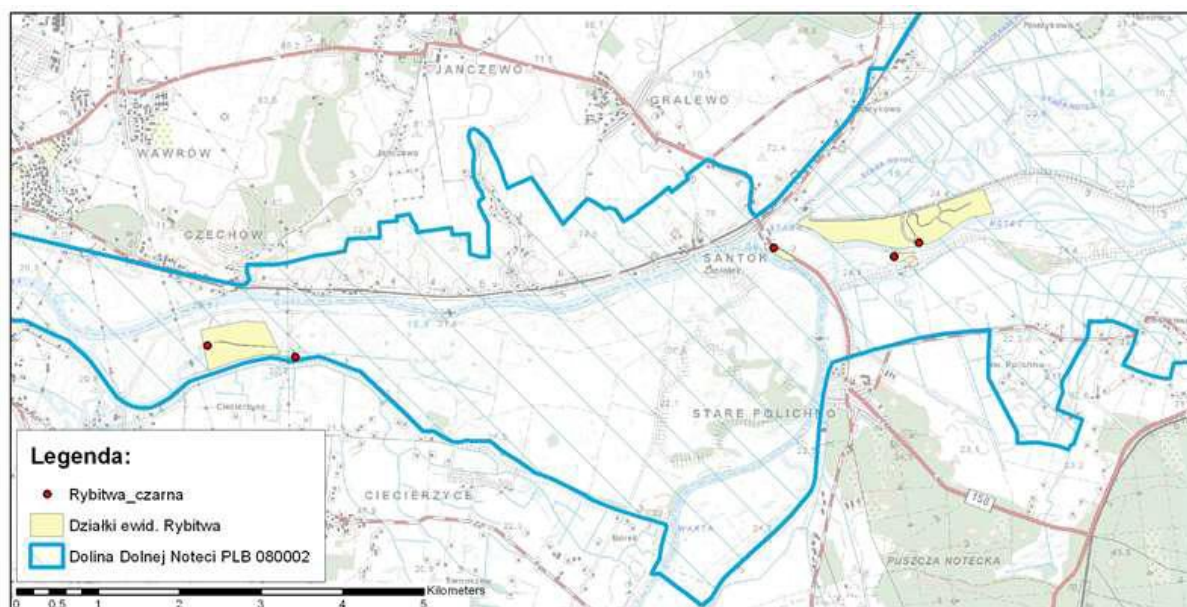
Położenie obszaru planistycznego (żółta obwódka) w stosunku do obszaru wdrażania działań z zakresu ochrony czynnej kszyka (*Gallinago gallinago*) i derkacza (*Crex crex*).

Załącznik nr 5 zawiera wszystkie działania ochronne ze wskazaniem podmiotów odpowiedzialnych za ich wykonanie i obszarów ich wdrażania. Lokalizację (załącznik nr 5a) obszaru wdrażania działań z zakresu ochrony czynnej kszyka (*Gallinago gallinago*) i derkacza (*Crex crex*) (działanie ochronne nr A2) przedstawia powyższy rysunek.

Lokalizację (załącznik nr 5b) obszaru wdrażania działań z zakresu ochrony czynnej cyranki (*Anas querquedula*), płaskonosa (*Anas clypeata*), krakwy (*Anas strepera*) i kropiatki (*Porzana porzana*) (działanie ochronne nr A3) przedstawia poniższy rysunek.

Położenie obszaru planistycznego (żółta obwódka) w stosunku do obszaru wdrażania działań z zakresu ochrony czynnej cyranki (*Anas querquedula*), płaskonosa (*Anas clypeata*), krakwy (*Anas strepera*) i kropiatki (*Porzana porzana*).

Obszary wdrażania działań związanych z utrzymaniem lub modyfikacją metod gospodarowania w odniesieniu do rybitwy czarnej (*Chlidonias niger*) i rybitwy białoskrzydłej (*Chlidonias leucopterus*). Obszar planistyczny znajduje się w odległości kilku kilometrów po stronie wschodniej.

Lokalizację (załącznik nr 5c) obszaru wdrażania działań związanych z utrzymaniem lub modyfikacją metod gospodarowania w odniesieniu do rybitwy czarnej (*Chlidonias niger*) i rybitwy białoskrzydłej (*Chlidonias leucopterus*) (działanie ochronne nr B2) przedstawia powyższy rysunek.

Jak wynika z powyższych informacji tekstowych i graficznych, obszar planistyczny położony jest poza miejscami i obszarami wdrażania działań z zakresu ochrony czynnej kszyska (*Gallinago gallinago*), derkacza (*Crex crex*), cyranki (*Anas querquedula*), płaskonosy (*Anas clypeata*), krakwy (*Anas strepera*) i kropiatki (*Porzana porzana*) oraz poza miejscami i obszarami wdrażania działań związanych z utrzymaniem lub modyfikacją metod gospodarowania w odniesieniu do rybitwy czarnej (*Chlidonias niger*) i rybitwy białoskrzydłej (*Chlidonias leucopterus*). Zatem w żaden sposób obszar planistyczny nie będzie wpływał na realizację planu zadań ochronnych opracowanych i wdrażanych na podstawie Zarządzenia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wlkp. Z dnia 14 stycznia 2014r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Dolina Dolnej Noteci (PLB080002).

Załącznik nr 6 zawiera wskazania do zmian w uchwale: nr LIV/301/10 Rady Gminy Santok z dnia 30 czerwca 2010r., w uchwale nr XLVIII/318/10 Rady Miejskiej w Drezdenku z dnia 25 lutego 2010r., w uchwale nr 18/221/11 Zarządu Województwa Lubuskiego z dnia 1 marca 2011r. dotyczące eliminacji lub ograniczenia zagrożeń wewnętrznych lub zewnętrznych, niezbędne dla utrzymania lub odtworzenia właściwego stanu ochrony gatunków zwierząt, dla których ochrony wyznaczono obszar Natura 2000. W szczególności chodzi tu o Uchwałę nr XLVIII/318/10 Rady Miejskiej w Drezdenku z dnia 25 lutego 2010r. w sprawie zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Drezdenko. Wskazanie do zmiany zawarte w załączniku nr 6 jest następujące:

„Realizacja dokumentu strategicznego stworzy ryzyko naruszenia zakazu, o którym mowa w art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody, w związku z powyższym, istnieje potrzeba zmiany istniejących zapisów przy najbliższej aktualizacji dokumentu strategicznego: - w zakresie zmiany lokalizacji przebiegu lub technologii realizacji planowanego przedsięwzięcia, polegającego na budowie linii elektroenergetycznej dwutorowej 2 x 400 kV, względnie wielotorowej, wielonapięciowej relacji Baczyna - Piła – Krzewina”.

Analiza treści powyższych uwag wskazuje, że nie mają one odniesienia do obszaru planistycznego będącego przedmiotem analizowanej zmiany Studium oraz do planowanej na tym obszarze zmiany funkcji. Zagadnienia te nie dotyczą bezpośrednio ani pośrednio przestrzeni obszaru planistycznego ani nie dotyczą funkcji terenu i sposobu jego zagospodarowania, jakie planuje się do realizacji w ramach przedmiotowej zmiany Studium.

Z przeprowadzonej powyżej analizy ocenowej ewentualnego wpływu obszaru planistycznego na cele i przedmioty ochrony oraz integralność funkcjonalno – przestrzenną obszaru naturalnego „Dolina Dolnej Noteci” wynika, że przy realizacji przedstawionych ustaleń analizowanej zmiany Studium, a szczególności zapisów dotyczących ochrony wód powierzchniowych i podziemnych, powietrza oraz gospodarki odpadami, obszar planistyczny nie będzie w żaden sposób oddziaływał w sposób istotny na cele i przedmiot ochrony tego obszaru naturalnego oraz jego funkcjonalno – przestrzenną integralność. Na obszarze planistycznym nie znajdują

się żadne siedliska wskazane do ochrony, wymienione w załączniku do Dyrektywy Siedliskowej, ani też sam teren nie stanowi siedlisk istotnych z punktu widzenia lęgowego, pokarmowego, lokalnych tras na żerowiska czy zasadniczych korytarzy migracyjnych kluczowych dla otaczających w dalszej odległości obszarów naturalnych ptasich.

6.2.2. Oddziaływanie na środowisko.

Prognoza określa również m.in. skutki, które mogą wynikać z projektowanego przeznaczenia terenu dla środowiska składającego się z kompleksu przyrodniczych i kulturowych komponentów, dla ekosystemów, siedlisk i bioróżnorodności. Prognozowanie skutków środowiskowych realizacji ustaleń przedmiotowej zmiany Studium odbywa się z uwzględnieniem zależności między tymi elementami środowiska i między oddziaływaniami na te elementy.

Oddziaływania na środowisko związane z realizacją przedmiotowej zmiany Studium w obrębie geodezyjnym Trzebicz, wiązać się będą z realizacją planowanej funkcji na analizowanym terenie. W granicach opracowania zmiany studium na terenie o wiodącej funkcji produkcyjno-usługowej wyznacza się obszar potencjalnej lokalizacji urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100 kW wraz ze strefą ochronną - z wyłączeniem elektrowni wiatrowych i biogazowni; strefa ochronna związana z ograniczeniami w zabudowie oraz zagospodarowaniu i użytkowaniu terenu jest tożsama z granicą terenu o wiodącej funkcji produkcyjno-usługowej w granicach zmiany studium.

W warunkach naturalnych wszystkie elementy środowiska przyrodniczego są wzajemnie powiązane. Środowisko znajduje się wtedy w stanie równowagi. W wyniku działalności człowieka ulega ono jednak przekształceniom i degradacji. Efektem antropopresji jest obniżenie odporności poszczególnych elementów środowiska. W wyniku wielokrotnych zmian środowisko staje się coraz bardziej podatne na zaburzenia równowagi, a prognozowanie przebiegu dalszych przekształceń wydaje się być coraz trudniejsze. Charakter równowagi środowiska ulega zmianom w czasie. Wynika to z różnicy podatności poszczególnych komponentów na czynniki degradujące. Proponowany sposób zagospodarowania na obszarze objętym przedmiotową zmianą Studium w pewnym, minimalnym stopniu będzie oddziałował na dotychczasową strukturę przestrzenną w tej części gminy. Realizacja ustaleń zmiany Studium może wywołać określone skutki w środowisku i krajobrazie w zależności od rodzaju, skali i charakteru przyszłych zmian. Oddziaływania na środowisko spowodowane przez realizację ustaleń zmiany Studium będą zróżnicowane. Postępujące zagospodarowanie przestrzeni może wpływać na pogorszenie stanu środowiska, ale również może powodować jego poprawę lub służyć jego ochronie. Planowane przedsięwzięcie, zgodnie z zapisami zmiany Studium, będzie w sposób bardzo ograniczony oddziaływało na poszczególne elementy środowiska przyrodniczego. Poszerzenie już istniejących funkcji nie będzie również oddziaływało na obszary znajdujące się poza granicami obszaru planistycznego. Z punktu widzenia projektowanego dokumentu oddziaływanie ustaleń zmiany Studium na poszczególne komponenty środowiska odbywać się będzie zarówno na etapie inwestycyjnym, jak i eksploatacyjnym.

6.2.2.1. Wpływ na florę i faunę.

Potencjalne oddziaływanie na faunę i florę wiąże się z realizacją zagospodarowania przewidzianego w ustaleniach analizowanej zmiany Studium. Oddziaływanie terenu zainwestowanego wraz z towarzyszącą infrastrukturą techniczną na szatę roślinną, będzie miało miejsce na etapie inwestycyjnym. W trakcie realizacji dojazdów i dojazdów oraz obiektów i urządzeń związanych z funkcją terenu, w związku z użyciem ciężkiego sprzętu i składowaniem elementów budowlanych, mogą wystąpić przekształcenia fizyczne szaty roślinnej.

W trakcie budowy, w związku z funkcjonowaniem sprzętu budowlanego (hałas, spaliny, drgania, zagrożenia fizyczne) i dojazdami na place budowy, fauna wymigruje prawdopodobnie okresowo na tereny sąsiednie, z wyjątkiem gatunków łatwo podlegających synantropizacji o dużych zdolnościach adaptacyjnych do zmiennych warunków środowiskowych. Na terenach dojazdów i dojazdów oraz urządzeń związanych z funkcją terenu, w związku z likwidacją pokrywy glebowej, wystąpi także likwidacja fauny glebowej. Oddziaływania te będą miały jednak charakter lokalny.

Po realizacji, w okresie funkcjonowania planowanych inwestycji, nie przewiduje się negatywnego oddziaływania na świat roślin. Może nawet wystąpić pozytywny wpływ ze względu na wprowadzenie różnorodnej roślinności w ramach powierzchni biologicznie czynnej. Zmiana Studium przewiduje odpowiednie, bezpieczne wskaźniki urbanistyczno – architektoniczne. Ponadto, zmiana Studium przewiduje wyznaczenie powierzchni biologicznie czynnych.

6.2.2.2. Wpływ na ekosystemy i krajobraz.

W wyniku przeprowadzonej analizy flory i fauny nie stwierdzono występowania, na terenie bezpośrednio przeznaczonym pod zabudowę kubaturową i planowane zagospodarowanie infrastrukturalne oraz w bezpośrednim sąsiedztwie obszaru planistycznego siedlisk gatunków roślin i zwierząt wymienionych w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 13 kwietnia 2010r. w sprawie siedlisk przyrodniczych oraz gatunków będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty, a także kryteriów wyboru obszarów kwalifikujących się do uznania lub wyznaczenia jako obszary Natura 2000, ani też siedlisk gatunków roślin chronionych prawem polskim wymienionych w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 9 lipca 2004r. w sprawie gatunków dziko występujących roślin objętych ochroną, siedlisk gatunków zwierząt chronionych prawem polskim wymienionych w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 12 października 2011r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt oraz siedlisk gatunków grzybów chronionych prawem polskim wymienionych w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 9 lipca 2004r. w sprawie gatunków dziko występujących grzybów objętych ochroną.

Planowana lokalizacja zainwestowania nie wpłynie na integralność i powiązanie form ochrony przyrody, w tym obszarów podlegających ochronie w formie wyznaczenia obszaru Natura 2000. Z przeprowadzonej w rozdziale 6.2.1. Oddziaływanie na obszary Natura 2000 analizy ocenowej wynika, że obszar planistyczny nie będzie w żaden sposób oddziaływał w sposób istotny na cele i przedmiot ochrony tego obszaru naturalnego oraz jego funkcjonalno – przestrzenną integralność. Na obszarze planistycznym nie znajdują się żadne siedliska wskazane do ochrony, wymienione w załączniku do Dyrektywy Siedliskowej, ani też sam teren nie stanowi siedlisk istotnych z punktu widzenia lęgowego, pokarmowego, lokalnych

tras na żerowiska czy zasadniczych korytarzy migracyjnych dla kluczowych dla otaczających w dalszej odległości obszarów naturalnych ptasich.

Obszar objęty przedmiotową zmianą Studium charakteryzuje się małym zróżnicowaniem morfologicznym, stąd przy realizacji planowanego zagospodarowania nie należy spodziewać się istotnych zmian w ukształtowaniu powierzchni.

6.2.2.3. Oddziaływanie na ludzi.

O jakości życia mieszkańców decyduje szereg czynników. W zakresie zagadnień przestrzennych na warunki życia społeczności lokalnych wpływ mają przede wszystkim standardy zagospodarowania terenu i stopień zaspokojenia potrzeb bytowych. Obszar objęty analizowaną zmianą Studium przeznaczony będzie pod poszerzenie wiodącej funkcji produkcyjno-usługowej. Ponadto dokument ten wyznacza w granicach obszaru planistycznego potencjalną lokalizację urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100 kW wraz ze strefą ochronną - z wyłączeniem elektrowni wiatrowych i biogazowni. Przy czym strefa ochronna związana z ograniczeniami w zabudowie oraz zagospodarowaniu i użytkowaniu terenu jest tożsama z granicą terenu o wiodącej funkcji produkcyjno-usługowej w granicach zmiany studium. Ponadto ustalenia zmiany Studium nie przewidują realizacji zabudowy mieszkaniowej na tym terenie. Można zatem stwierdzić, że terenie objętym istniejącym i nowym zagospodarowaniem nie wystąpią istotne zagrożenia dla zdrowia ludzi, ich bezpieczeństwa i bezpieczeństwa mienia wynikające z możliwości występowania czynników uciążliwych i szkodliwych, wystąpienia powodzi, osuwania się mas ziemnych. W zakresie ochrony przed hałasem zmiana Studium nie wyznacza terenów podlegających ochronie akustycznej, wymagających zabezpieczenia tej zabudowy zgodnie z przepisami odrębnymi (ustala się funkcje, nie podlegające ochronie przed hałasem).

6.2.2.4. Oddziaływanie na obszary chronione.

Obszar objęty analizowaną zmianą Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego (patrz odpowiednie rysunki rozdziału 5.1. Istniejące elementy i obszary chronione, str. 25 – 26) położony jest w granicach obszaru Natura 2000 „Dolina Dolnej Noteci” (PLB080002). Poza tym, północna granica obszaru planistycznego przylega do granicy Obszaru Chronionego Krajobrazu „Dolina Warty i Dolnej Noteci” oraz do granicy Zespołu Przyrodniczo – Krajobrazowego „Drezdeneckie Uroczyska”.

Jak już wcześniej wspomniano, z przeprowadzonej w rozdziale 6.2.1. Oddziaływanie na obszary Natura 2000 analizy ocenowej wynika, że obszar planistyczny nie będzie w żaden sposób oddziaływał w sposób istotny na cele i przedmiot ochrony tego obszaru naturalnego oraz jego funkcjonalno – przestrzenną integralność. Na obszarze planistycznym nie znajdują się żadne siedliska wskazane do ochrony, wymienione w załączniku do Dyrektywy Siedliskowej, ani też sam teren nie stanowi siedlisk istotnych z punktu widzenia lęgowego, pokarmowego, lokalnych tras na żerowiska czy zasadniczych korytarzy migracyjnych kluczowych dla otaczających w dalszej odległości obszarów naturalnych ptasich. Realizacja ustaleń zmiany Studium nie będzie miała żadnego wpływu na realizację planu zadań

ochronnych ustalonych dla tego obszaru naturalnego w Zarządzeniu Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wlkp. z dnia 14 stycznia 2014r. (Dz. Urz. Województwa Lubuskiego z dnia 21 stycznia 2014r., poz. 188).

Z uwagi na zachowanie zasady stanowiącej, iż żadna uciążliwość o charakterze ponadnormatywnym, która mogłaby wynikać z realizacji funkcji planistycznych na tym obszarze, nie może przekraczać jego granic geodezyjnych, można przyjąć, że sposób zagospodarowania terenu i jego funkcjonowanie pozostanie bez istotnego wpływu na graniczące obszary chronione, tj. na Obszarze Chronionego Krajobrazu „Dolina Warty i Dolnej Noteci” oraz Zespół Przyrodniczo – Krajobrazowy „Drezdeneckie Uroczyska”. Ponadto, same ustalenia przedmiotowej zmiany Studium nie kolidują z zakazami i wymogami wynikającymi z dokumentów powołujących te obszary chronione.

Poza obszarami chronionymi wynikającymi z ustawy z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody, obszar objęty zmianą Studium położony jest na terenie GZWP nr 138 (Pradolina Toruń – Eberswalde) gromadzącego wodę w czwartorzędowych utworach porowych. Analizowana zmiana Studium uwzględnia, zgodnie z art. 118 Ustawy Prawo wodne, ustalenia wynikające z Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry, zatwierdzonego przez Radę Ministrów. Analizowana zmiana Studium uwzględnia aspekty ochrony wód powierzchniowych i podziemnych przed zanieczyszczeniami, m.in. poprzez kompleksowe i zgodne z obowiązującymi wymogami ochrony środowiska rozwiązanie gospodarki wodnej, ściekowej oraz gospodarki odpadami z wykorzystaniem istniejących obiektów infrastruktury technicznej.

Na obszarze zmiany Studium nie występują ujęcia wód powierzchniowych, podziemnych oraz ich strefy ochronne. W związku z tym nie występują również ich strefy ochronne wraz z obowiązującymi na tych terenach zakazami i nakazami.

Jak z powyższych informacji wynika, realizacja funkcji planistycznych przewidzianych w analizowanej zmianie Studium nie narusza przepisów ochronnych określonych w dokumentach ustanawiających poszczególne obszary chronione. Ustalenia całego Studium (tekst jednolity) odnoszą się wyczerpująco i odpowiednio do jakości i walorów architektoniczno – krajobrazowych kształtowania zabudowy.

6.2.2.5. Oddziaływanie na zabytki i inne dobra kultury.

Ponieważ na obszarze planistycznym istnieją zewidencjonowane stanowiska archeologiczne, w zakresie zasad ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków, w tym krajobrazów kulturowych oraz dóbr kultury współczesnej, przyszły miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego dla tego terenu powinien zawierać następujące zapisy: plan miejscowy ustala, że w przypadku natrafienia podczas robót budowlanych lub ziemnych na zabytek, zastosowanie mają przepisy odrębne o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, oraz, że dla stanowisk archeologicznych nr 1, AZP 43-17/1, nr 2, AZP 43-17/2 oraz nr 3, AZP 43-17/3 w przypadku robót ziemnych w obrębie tych stanowisk, zastosowanie mają przepisy odrębne o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami.

6.2.2.6. Oddziaływanie na środowisko wodne.

Obszar objęty analizowaną zmianą Studium leży w obrębie istniejącego i udokumentowanego głównego zbiornika wód podziemnych GZWP 138 Pradolina Toruń – Eberswalde (Noteć), graniczy bezpośrednio z rzeczką Rudawą oraz położony jest w trzech strefach szczególnego zagrożenia powodzią (wysokie prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi – 10%, średnie prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi – 1% oraz niskie prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi – 0,2%).

Analizowany obszar planistyczny położony jest poza strefami ochronnymi (pośrednimi i bezpośrednimi) ustanowionymi dla ujęć podziemnych i powierzchniowych na obszarze gminy Drezdenko. Nie podlega również, z uwagi na brak tych elementów, uwarunkowaniom wynikającym z zasad ochrony i utrzymania istniejących zasobów wodnych, utrzymania i konserwacji wód powierzchniowych istotnych dla rolnictwa oraz istniejących urządzeń wodnych.

Ewentualne oddziaływanie realizacji ustaleń analizowanej zmiany Studium na wody powierzchniowe i podziemne mogą wiązać się wyłącznie z etapem inwestycyjnym. Zatem w trakcie prowadzenia prac ziemnych i eksploatacji planowanego zagospodarowania należy nie dopuścić do zanieczyszczenia wód opadowych, bowiem istnieje pewne ryzyko skażenia wód opadowych substancjami ropopochodnymi, związane z ruchem i postojem pojazdów. Zagrożenie to powinno być wyraźnie ograniczone poprzez szczegółowe ustalenia przyszłego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla tego terenu.

6.3. Rozwiązania zapobiegawcze i ograniczające negatywne skutki.

Zgodnie z art. 51 ustęp 2, punkt 3, litera a, ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, prognoza oddziaływania na środowisko powinna przedstawiać rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru.

Przedmiotowa zmiana Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego odpowiada na potrzeby rozwoju gminy, związane z wykorzystaniem jej położenia, różnorodnością związków zewnętrznych, wykorzystania walorów z zasadą zrównoważonego rozwoju, docelowym wykorzystaniem terenu dla lokalizacji wiodącej funkcji produkcyjno-usługowej.

Niniejsza prognoza, w punkcie 4.2. „Ustalenia istotne z punktu widzenia ochrony środowiska” zacytowała wszystkie istotne zapisy analizowanej zmiany Studium, które odnoszą się do rozwiązań zapobiegawczych i ograniczających ewentualne negatywne skutki jej realizacji. Dlatego, aby uniknąć powtarzania całych sekwencji zapisów tekstu jednolitego Studium, w rozdziale tym zamieszczono jedynie odniesienie do tego rozdziału prognozy.

6.4. Rozwiązania alternatywne w obszarach Natura 2000.

Zgodnie z art. 51 ustęp 2, punkt 3, litera b, ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa

w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, prognoza oddziaływania na środowisko powinna przedstawiać – biorąc pod uwagę cele i geograficzny zasięg dokumentu oraz cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru – rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie wraz z uzasadnieniem ich wyboru oraz opis metod dokonania oceny prowadzącej do tego wyboru albo wyjaśnienie braku rozwiązań alternatywnych, w tym wskazania napotkanych trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy.

Jak wykazała analiza ocenowa spodziewanego wpływu realizacji przedmiotowej zmiany Studium na obszar naturalny „Dolina Dolnej Noteci” (PLB080002), obszar objęty tą zmianą nie stanowi żadnego istotnego zagrożenia dla funkcjonowania tego obszaru. Można wykluczyć jakiekolwiek istotne negatywne oddziaływanie na przedmiot ochrony tego obszaru chronionego oraz na jego integralność funkcjonalno – przestrzenną. Jak już wcześniej wspomniano, na obszarze planistycznym nie znajdują się żadne siedliska wskazane do ochrony, wymienione w załączniku do Dyrektywy Siedliskowej, ani też sam teren nie stanowi siedlisk istotnych z punktu widzenia lęgowego, pokarmowego, lokalnych tras na żerowiska czy zasadniczych korytarzy migracyjnych dla kluczowych dla tego obszaru naturalnego zwierząt. Z uwagi na powyższe, nie ma potrzeby rozważania rozwiązań alternatywnych w obrębie obszaru objętego zmianą Studium, prowadzących do lepszej ochrony ze względu na cele, przedmiot ochrony oraz integralność tego obszaru Natura 2000.

6.5. Propozycje analizy skutków realizacji postanowień studium.

Art. 51 ustęp 2, punkt 1, litera c, ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, stanowi, że prognoza oddziaływania na środowisko zawiera propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania.

Zgodnie z zapisami ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym na etapie przed realizacją dokumentów planistycznych wójt, burmistrz albo prezydent miasta, w celu oceny aktualności planów miejscowych dokonuje analizy zmian w zagospodarowaniu przestrzennym gminy, ocenia postępy w opracowaniu planów miejscowych i opracowuje wieloletnie programy ich sporządzania w nawiązaniu do ustaleń studium, z uwzględnieniem decyzji zamieszczonych w rejestrach oraz wniosków w sprawie sporządzenia lub zmiany planu miejscowego (art. 32, ustęp 1). Częstotliwość takiej analizy została określona przez ustawodawcę w kolejnym ustępie tego artykułu (art. 32, ustęp 2): wójt, burmistrz albo prezydent miasta przekazuje radzie gminy wyniki analiz, o których mowa w ustępie 1, po uzyskaniu opinii gminnej lub innej właściwej komisji urbanistyczno – architektonicznej, co najmniej raz w czasie kadencji rady. Rada Gminy podejmuje uchwałę w sprawie aktualności studium i planów miejscowych, a w przypadku uznania ich za nieaktualne, w całości lub w części, podejmuje działania prowadzące do aktualizacji tych dokumentów. Rada Gminy zobowiązana jest do stwierdzenia czy miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego wybranych terenów nie narusza ustaleń Studium uwarunkowań i kierunków

zagospodarowania przestrzennego gminy, (art. 20 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym).

6.6. Informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu.

Biorąc po uwagę rodzaj i ograniczony zasięg oddziaływania projektowanych funkcji planistycznych oraz sposobu zabudowy i zagospodarowania terenu na otoczenie i wprowadzenie bezpiecznej dla środowiska infrastruktury technicznej, a także znaczną odległość obszaru planistycznego od granic państwa należy uznać, że oddziaływanie transgraniczne planowanej zmiany Studium jest w sensie przyrodniczym niemożliwe i nie będzie miało miejsca.

7. Streszczenie w języku niespecjalistycznym.

Gmina Drezdenko położona jest w północno-wschodniej części województwa lubuskiego, w powiecie strzelecko – drezdeneckim. Od strony wschodniej granica gminy jest jednocześnie granicą województwa. Gmina Drezdenko od północy graniczy z gminą Dobiegniew, od zachodu z gminą Stare Kurowo i Zwierzyn, od południa z gminą Skwierzyna należąc ą do powiatu międzyrzeckiego.

Urozmaicona rzeźba terenu, pas wzgórz moreny czołowej na linii Zwierzyn – Stare Kurowo – Drezdenko, dzieli region na dwie części: północną wysoczyznę – część Wysoczyzny Pomorskiej oraz obszar południowy – płaski, stanowiący fragment pradoliny Warciańsko – Noteckiej. Krajobraz gminy jest bardzo urozmaicony i charakteryzuje się bardzo bogatą różnorodnością biologiczną. Niemalże przez sam środek gminy przepływa największa rzeka tego regionu Noteć.

Podstawowym celem przeprowadzonej prognozy było określenie na ile ustalenia przedmiotowej zmiany Studium przyczynią się do wdrażania zrównoważonego rozwoju, a działania w niej zawarte gwarantują bezpieczeństwo środowiska przyrodniczego oraz sprzyjają jego ochronie. Jest to postępowanie wskazane z uwagi na konstytucyjny zapis o potrzebie rozwiązywania problemów ochrony środowiska zgodnie ze wspomnianą zasadą zrównoważonego rozwoju.

W prognozie dokonano:

- oceny stopnia i sposobu uwzględnienia zagadnień ochrony środowiska we wszystkich zapisach analizowanej zmiany Studium,
- oceny potencjalnych skutków środowiskowych w przypadku braku realizacji ustaleń zmiany Studium,
- przygotowano rekomendacje pozwalające na pełniejsze uwzględnienie zagadnień ochrony środowiska i zrównoważonego rozwoju w trakcie realizacji zmiany Studium.

Teren objęty opracowaniem położony jest w obrębie Pradoliny Toruńsko – Eberswaldzkiej w mezoregionie Kotliny Gorzowska. Opracowanie obejmuje teren generalnie lekko nachylony o rzędnych ok. 30 m npm. w południowej i ok. 28 m npm. we wschodniej części do ok. 25 m npm. w rejonie rzeczki Rudawy (dopływ Noteci). Teren od północy zamyka rzeczka Rudawa a od strony południowej droga publiczna klasy głównej. Nie występuje tutaj zagrożenie masowymi ruchami ziemi. Podczas obserwacji terenowych prowadzonych przez autorów prognozy, na terenie opracowania nie stwierdzono występowania obszarów potencjalnie zagrożonych erozją silną i bardzo silną.

Na terenie opracowania nie występują udokumentowane złoża surowców mineralnych. Teren objęty ustaleniami planu leży na obszarze, w granicach którego do niedawna obowiązywała koncesja Gorzów Wlkp. – Międzychód nr 69/98/p, z dnia 28.09.1998r., na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż ropy naftowej i gazu ziemnego.

Warunki mechaniczne podłoża są korzystne dla posadowienia zabudowy. Występują tu bowiem utwory piaszczyste i gliniaste pochodzenia lodowcowego, które stanowią dobre podłoże budowlane. Jedynie w północnej części terenu planistycznego znajduje się obszar o ograniczonej przydatności dla budownictwa. Głównymi czynnikami niekorzystnymi są tutaj okresowe zalewy, płytkie występowanie wód gruntowych (możliwe, że agresywnych), luźny stan gruntów oraz częste wkładki i soczewki gruntów organicznych, co znacznie obniża nośność gruntów. Przydatność tych obszarów do zabudowy, bez specjalnych zabiegów technicznych jest więc bardzo ograniczona.

Mając na uwadze cechy fizjonomiczne, wynikające zarówno z ukształtowania terenu jak i jego pokrycia, obszar planistyczny można zaliczyć do jednostki krajobrazowej, która nosi znamiona krajobrazu kulturowego otwartego. Na omawianym terenie nie można wyróżnić jednoznacznych wnętr architektoniczno – krajobrazowych. Od północy teren jest otwarty widokowo, natomiast w pozostałych kierunkach występują bariery wzrokowe w postaci lasów lub gęstych zadrzewień i zakrzaczeń, często związanych z gniazdami osiedleńczymi. W rejonie opracowania, za wyjątkiem terenów położonych w dolinie Noteci, nie występują obszary widokowe o szerokich panoramach.

Obszar opracowania znajduje się w obrębie czwartorzędowego, Głównego Zbiornika Wód Podziemnych pradoliny toruńsko – eberswaldzkiej nr 138 i leży w zlewni III rzędu rzeki Noteć. Rzeka ta przepływa w niewielkiej odległości na północny – zachód od tego obszaru. Wzdłuż północnej granicy obszaru planistycznego płynie rzeczka Rudawa, która jest dopływem Noteci.

Obszar planistyczny położony jest w obrębie obszaru chronionego na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody. Jest to: obszar Natura 2000 „Dolina Dolnej Noteci” (PLB080002).

Elementy docelowej struktury przestrzennej w obszarze planistycznym będą związane z wiodącą funkcją produkcyjno – usługową.

Prognoza oddziaływania na środowisko wykazała, że na etapie inwestycyjnym oddziaływanie na środowisko ograniczone będzie do ewentualnych prac ziemnych związanych z wykopami pod infrastrukturę techniczną oraz budową dojazdów a także wystąpią oddziaływania okresowe związane z transportem urobku z wykopów i materiałów budowlanych. Dotyczy to jednak tylko pewnej części obszaru planistycznego.

W wyniku przeprowadzonej analizy flory i fauny nie stwierdzono występowania, na terenach bezpośrednio przeznaczonych pod zainwestowanie oraz w ich bezpośrednim sąsiedztwie siedlisk gatunków roślin i zwierząt objętych ochroną prawną.

Planowana lokalizacja nowych funkcji nie wpłynie negatywnie na integralność i powiązanie form ochrony przyrody, w tym obszarów podlegających ochronie w formie sieci Natura 2000. Dotychczasowa wiedza na temat świata zwierząt na obszarze planistycznym i stopnia wykorzystania przez nie tego terenu wskazuje, że projektowane zagospodarowanie nie spowoduje negatywnego istotnego wpływu na te osobniki.

Planowane zagospodarowanie nie będzie również oddziaływać negatywnie na walory krajobrazowe terenu. Realizacja ustaleń analizowanej zmiany Studium nie będzie miała negatywnego wpływu na zabytki i dobra kultury współczesnej.

Prognoza nie wykazała możliwości wystąpienia oddziaływania transgranicznego.